

Çile

hüran gülereri

Keçip Fazlî

NOYDE 2000 VAYENLARI

Necip Fazıl Kısakürek

Çile

Büyük Doğu Yayınları

ALLAH

ÇİLE

Gaiblerden bir ses geldi: Bu adam
Gezdirdin boşluğu ense kökünde!
Ve uçtu tepemden birden bire dam.
Gök devrildi, künde üstüne künde...

Pencereye koştum: Kızıl kıyamet!
Dediklerin çıktı. İhtiyar bacı!
Sonsuzluk elinde bir mavi tülbent,
Ok çekti yukardan, üstüme avcı.

Ateşten zehrini tattım bu okun.
Bir anda kül etti can elmasımı.
Sanki burnum değdi burnuna(yok)un.
Kustum, öz ağzımdan kafatasımı.

Bir bardak su gibi calkandı dünya;
Söndü istikamet, yıkıldı boşluk,
Al sana hakikat, al sana rüya!
İşte akıllılık, işte sarhoşluk!

Ensemün örsünde bir demir balyoz
Kapandım yatağa son çare diye.
Bir kanlı şafakta, bana çil horoz
Yepyeni bir dünya etti hediye.

Bu nasıl bir dünya hikayesi zor;
Mekânı bir satır, zamanı vehim.
Bütün bir kainat muşamba dekor,
Bütün bir insanlık yalana teslim.

Nesin sen, hakikat olsan da çekil!
Yetiş körlük, yetiş takma gözde cam!
Otursun yerine, bende her şekil;
Vatanım sevgilim, dostum ve hocam!

*

*

*

*

Aylarca gezindim, yıkık ve şaşkın.
Benliğim bir kazan ve aklım kepçe,
Deliler köyünden bir menzil aşkın
Her fikir içimde bir çift kelepçe.

Niçin küçölüyor eşya uzakta?
Gözsüz görüyorum riyada, nasıl?
Zamanın raksı ne, bir yuvarlakta?
Sonum varmış, onu öğrensem asıl?

Bir fikir ki, sıcak yarada kezzap,
Bir fikir ki, beynin zarında sülük.
Selâm, selâm sana haşmetli azap;
Yandıkça gelişen tılsımlı kütük.

Yalvardım: Gösterin bilmeceme yol!
Ey yedinci kat gök, esrarını aç!
Annemin duası, düş de perde ol!
Bir asâ kes bana, ihtiyar ağaç.

Uyku, kaatillerin bile eşmesi;
Yorgan, Allahsıza kadar sığınak
Teselli pınarı, sabır memesi;
Size şerbet, bana kum dolu anak.

Bu mu, rüyalarda içtiğim cinnet,
Sırrını ararken patlayan gülle?
Yeşil asmalarda depreniş, şehvet;
Karınca sarayı, kupkuru kelle....

Akrep, nokta nokta ruhumu sokmuş.
Mevsimden mevsime girdim böylece
Gördüm ki, ateşte cımbızda yokmuş.
Fikir ilesinden büyük işkence.

*

*

*

*

Evet her Şey bende bir gizli düğüm
Ne ölüm terleri döktüm, nelerden!
Dibi yok göklerden yeter ürktüğüm,
Yetişir çektiğim mesafelerden!

Ufuk bir tilkidir, kaçak ve kurnaz.
Yollar bir yumaktır, uzun dolaşık
Her gece rüyamı yazan sihirbaz,
Tutuyor önümde bir mavi ışık.

Büyücü, büyücü ne bana hıncın?
Bu kükürtlü duman nedir inimde?
Camdan keskin, kıldan ince kılıcın,
Bir zehirli kıymık gibi beynimde.

Lügat, bir isim ver bana halimden;
Herkesin bildiği dilden bir isim!
Eski esvaplarım tutun elimden
Aynalar söyleyin bana ben kimim?

Söyleyin, söyleyin, ben miyim yoksa,
Arzı boynuzunda taşıyan öküz?
Bela mimarının seçtiği arsa;
Hayattan muhacir, eşyadan öksüz?

Ben ki toz kanatlı bir kelebeğim,
Minicik gövdeme yüklü Kafdağı,
Bir zerreciğim ki, Arş'a gebeyim,
Dev sancılarımın budur kaynağı!

Ne yalanlarda var, ne hakikatta.

Gözümü yumdukça gördüğüm nakış

Boşuna gezmişim yok tabiatta.

İçimdeki kadar iniş ve çıkış.

*

*

*

*

Gece bir hendeğe düşercesine,
Birden kucağına düştüm gerçeğin.
Sanki erdim çetin bilmecesine,
Hem geçmiş zamanın, hem geleceğin.

Açıl susam açıl! Açıldı kapı;
Atlas sedirinde maverâ dede.
Yandı sırça saray, ilahi yapı
Bin bir avizeyle uçsuz maddede.

Atomlarda cümbüş, donanma şenlik
Ve çevre çevre nur, çevre çevre nur.
İç içe mimari, iç içe benlik;
Bildim seni ey Rab, bilinmez meşhur!

Nizam köpürüyor, med vakti deniz;

Nizam köpürüyor, ta çenemde su.

Suda bir gizli yol, pırıltılı iz;

Suda ezel fikri, ebed duygusu.

Kaçır beni âhenk, al beni birlik;

Artık barınamam gölge varlıkta

Ver cüceye, onun olsun şairlik

Şimdi gözüm büyük sanatkârlıkta.

Ötelet ötelere, gayemin malı;

Mesafe ekinim, zaman madenim

Gökte Samanyolu benim olmalı;

Dipsizlik gölünde, inciler benim.

Diz ök ey zorlu nefis, önümde diz ök!

Heybem hayat dolu, deste ve yumak.

Sen, bütün dalların birleŖtiđi kök;

Biricik meselem, Sonsuza varmak...

1939

NUR

Sen ol dersin ve olur!

Pırıltı dolu billur,
Çığlık içinde fağfur.
Bir renk bize öteden
Ve bir ses o besteden
Nur bize Allah'ım nur!

Büyük divan ve huzur.....
Bekliyor mezarı Sûr.
Sonsüzlük ölümsüzlük
Bitmez tükenmez düzlük;
Nur bize Allah'ım nur!

Güneşşi tuttu çamur;
Elmas mahçup zift mağrur.
Yakın kandili yakın;
Ne donanma ne yangın
Nur bize Allah'ım nur!

Sen ol dersin ve olur!

SEN

Senden,senden, hep senden.

Akisler aynalarda.

Göğe çıksam mahzendn;

Hasretiim turnalarda.

Seni buldum bulduysam;

gökten bir davet duysam!

Ben ki, suçumu yuysam,

Su biter kurnalarda.

Garibe sensin vatan.

Ne yurdunu aratan!

Sensin, sensin yaratan,

Rahmeti analarda.

ALLAH DERİM

Sırtımda taşınmaz yükü göklerin;
Herkes koşar, zıplar, ben yürüyemem
İsterseniz hayat aşını verin;
Sayılı nimetler bal olsa yemem!

Ey akıl, nasılda delinmez küfen?
Ebedi olsun urbası kefen!
Kursa da boşluga asma köprü, fen,
Allah derim, başka hiç bir şey demem!

OLMAZ MI?

Yön yön sarılmışım ne yana baksam;

Sarılan olur da saran olmaz mı?

Kim bu yüzü çizen sanatkar ressam;

Geçipte aynaya soran olmaz mı?

Bir parçacığım ben, bütüne hasret;

Zaman döne dursun, o güne hasret;

Ruhumsa zamanın üstüne hasret;

Ebediyet boyu bir an olmaz mı?

O ÂN

Taş merdivenler gibi, aşınmış ayaklardan,

Secde yerine çarpa çarpa alnım aşınsa!

Göklerin kamçisiyle yediğim dayaklardan,

Erisem de, tabutun boş mus gibi taşınsa!

Bir garip insan olsam, benzemez hiç kimseye;

Tek hece bilmez, tek renk görmez, tek ses
işitmez.

Karanlığı, yağursam nura döndüresiye,

Tımarsam o ana ki, yek paredir ve bitmez.

ALLAH DİYENE

Her şey, her şey şu tek müjdede;

Yoktur ölüm, Allah diyene!

Canım kurban, başı secdede,

İki büklüm Allah diyene

Akıl, kırık kanadı için

Derdi gücü "nasıl" ve "niçin..."

Bağlı perçin üstüne perçin,

Benim gönlüm Alla hdiyene....

EN YAKIN

Bütün insanlığı dövsen havanda,
Zerre zerre herkes yine yalınız.
Boşlukta yol alan uçsuz kervanda,
Her şey tek başına, dağ taş ve yıldız.

Herkes bir vücutsuz hayal peşinde;
Eşini kaybetmiş herkes eşinde.
İçinizde yiv yiv derinleşin de,
Çıksın karşınıza en yakınınız.

YÂR O Kİ...

Falan, dağın ardında;
Seslen seslen işitmez!
Filan, toprak altında;
Gözyaşları diriltmez!

Neye vardın, vardında?
Ufuk varmakla bitmez.
Bir şey göster kadında
Tılsımını eskitmez!

Yâr o ki, hep yâdında;
Eskitmez ve eksilmz.
Muradı muradında,

Seni bırakıp gitmez.

İŞARET

O ki,pınar başında çeker suya hasreti;
Kadınında kadına, yurdunda yurda hasret.
Yalan dünyada bütün görünüşler iğreti;
Her şey o şeye hazin benzeyişten ibaret.

Var olan yoklukların ömrünü soruyorum!
Aşklar bom boş kuruntu, hürrüyetler esaret!
Yalnız, "Rakip" ismiyle Allah ı görüyorum!
Bir yokluk ki bu dünya, var olandan işaret....

O'NUN SANATI

(Yok) bir (var)dır;

Geçit vermez;

Dar mı, dardır!

(yok) bir (yok)tur;

Akıl ermez.

Ne de çoktur!

(Var) bir (yok)tur;

Yusyuvarlak

Dönen oktur.

(Var) bir (var)dır;

O'na varmak....

Bu kadardır!

TÂ MEVERÂDAN

Rüzgar öyle esti, öyle esti ki;
Her şey uçup gitti kaldı Yaradan.
Ayna düştü, hayal, perdelerdeki
Bir akiscik gibi çıktı aradan.

Sırtımı uykuda dürtüyor bir el;
Fırıl yatağından koşar adım gel!
O bir minicik zar i kabuğunu del!
Seni çağırın var, tâ maverâdan!

O VAR!..

Her defa haberi taze bir müjde;

O var!

Her defasında, geç, gafletten vecde;

O var!

Ne sen varsın, ne ben, ne yâr, ne kimse;

O var!

Bütün sevdiklerin elden gittiyse;

O var!

Kalacak kim var ki dost tomarında?

O var!

Sana daha yakın şah damarından;

O var!

Arama, bir ilaç yok ezzahanede!

O var!

Gayede, sebepte ve bahanede;

O var!

Sevdiğini ebed botu tutan dinç;

O var!

Ölümsüzlük şevki, ilahi sevinç;

O var!

Yıkılmaz dayanak, kırılmaz destek;

O var!

Tekten de tek, bir tek, tek başına tek;

O var!

HASRET

O ki, kadını var kadına hasret;

Hasret, kelimeye, kelimelerde.

Bir damla bal tadsa, tadına hasret;

Peşimden koştukça ufuk ilerde.

Allah'ım eşyanın hicabındasın!

Sensin suda, kuşta, telde ses veren.

Nice hasret varsa gıyabındasın;

Aynalarda sensin seni gösteren...

DUA

Bende sıklet, sende letafet....

Allah'ım affet!

Lâtiften af bekler kesafet....

Allah'ım affet!

Etten ve kemikten kıyafet.....

Allah'ım affet!

Şanıdır fakire ziyafet...

Allah'ım affet!

Âcize imdadın şerafet....

Allah'ım affet!

Sen mutlatsın,bense izafet!

Allah'ım affet!

Ey kudret, ey rahmet, ey re'fet!

Allah'ım affet!

TAM OTUZ YIL

Tam otuz yıl saatim işlemiş ben durmuşum;

Gökyüzünden habersiz, uçurtma uçurmuşum...

HOKKABAZ

Marifetli hokkabaz, başını kaldır da bak!

Gökte bir oynayan var, yıldızlarla kaydırak....

MERDİVEN

Diyorlar bana: Kalsın şiir de söz de yerde!

Sen araştır, göklere çıkan merdiven nerde?

SANAT

Anladım işi, sanat Allah'ı aramakmış;

Marifet bu, gerisi yalnız çelik çomakmış...

ZEHİRLE PİŞMİŞ AŞ

"Zehirle pişmiş aşı yemeğe kimler gelir?"

Dilsizce,yalnız Allah demeye kimler gelir?

YAKINLIK

İnsan, yaklařtıķça yaklaştığından ayrı;

Belli ki; yakınımız yoktur Allah'tan gayrı...

ALLAH VE İNSAN

Seni aramam için uzağa attın!

Âlemi benim, beni kendin için yarattın!

AĞZIMI DİKSELER

Tel tel ve iple iplik dikseler de ağzımı;

Tek ses duysalar; ALLAH... Yoklayanlar
nabzımı.

İLMİHAL

Yandı kitap dağlarım, ne garip bir hal oldu!

Sonun da bana kalan, yalnız ilmihal oldu!

LÛGAT

Tutuşturanlar, lûgat kitabını elime,

Bilsin: Allah: tan başka bilmiyorum kelime..

ÖPMEK

Ellerime uzanan dudaktan tepeyim;
Allah diyen seni gel ayağından öpeyim!

TEL KELİME

Ne var ki, pazarlığa girişecek ecelle;

Sermayem tek kelime, ALLAH azza ve celle....

GÜZEL

Güzel Allah'ım, senden ne gelecekse gelsin;
Sen ki; rahmetinle de, kahrınla da güzelsin..

YAKINLIK

Neye yaklaşsam, sonu uzaklık ve kırgınlık;
Anla ki, yok Allah'tan başkasıyla yakınlık...

KUDRET

Kudret O'nun; gayrında ne mecal var, ne tüyan;
Alim ilmüne yansın, pazısına pehlivan...

AŞK

Rabbim, Rabbim, bu iÇin, bildim neymiş
Türkçesi;

Senin aŐkım ateŐtir, ateŐin gül bahçesi...

AŞK VE KORKU

AŞk korkuya peçedir, korkuda aŐka perde,
Allah'tan nasıl korkmaz, insan O'nu severde

İSTE

Verirler " ben acizim, kudret senin" dedikçe

Verenin şanı büyük, sen iste istedikçe!..

YAKIN

Yakın O'dur, gerisi birbirine en uzak;

Her şey Rakip ismiyle O'nun kurduğu tuzak...

HEY

Neye baksam aynı şey, neyi görsem aynı şey...

Olan sensin, heydiki Hakikat Sultanı hey!

YÜK

Bu yük senden Allah'ım, çekeceğim, naçarım!

Senden sana sığınır, senden sana kaçarım!

EMANET

Bir anlık emanetle ne türlü övünelim;

Gel, rahmet kapısında ağlaşıp dövünelim!....

AFFET

Göz kaptırdığım renkten, kula verdiğim sestem,
Affet senden habersiz aldığım her nefesten....

DAUSSILA

TAKVİMDEKİ DENİZ

Hasreti denizlerin,
Denizler kadar derin
Ve okadar bucaksız....
Ta karşımda, yapraksız,
Kullanılmış bir takvim...
Üzerinde bir resim:
Azgın, sonsuz bir deniz;
Kaygısız düşüncesiz,
Çalkalanıyor boşlukta.
Resimdeyse bir nokta;
Yana yatmış bir gemi....
Kaybettiği âlemi
Arıyor deryalarda
Bu resim rüyalarda

Gibi aklımı çeldi;
Bana sahici geldi.
Geçtim kendi kendimden,
Yüzüme, o resimden,
köpükler vurdu sandım;
Duymuş gibi tıkandım,
Ciğerimde bir yosun.
Artık beni kim tutsun?
Denizler oldu tasam.
Yakar, onu bulmazsam,
Beni bu hasret, dedim,
Varırım, elbet, dedim,
Bir ömür geze geze,
Takvimdeki denize,
Ne var bana ne oldu,
Odama nasıl doldu,

Birden bire bu meltem?

Ve dalgalandı perdem,

Havalandı kâğıtlar.

Odamda kıyamet var!

Ah yolculuk, yolculuk!

Ne kadar baygın, soluk,

O gün bizde betbeniz;

Ve ne titrek kalbimiz

Ve eşyamız ne küskün!

Yola çıktığımız gün,

Bir sıraya dizilmiş,

Gözyaşlarını silmiş,

Bakarlar sinsî sinsî.

Niçin o ân da hepsi,

Bir kuş gibi hafifler,

Arkadan geleyim der?
Niçin o güne kadar,
Dilsiz duran ne kadar
Eşya varsa dirilir,
Yolumuza serpilir?
Ufak böcekler gibi,
Gezer onların kalbi,
Üstünde döşemenin.
Bir gizli didişmenin
Saati çala o ân;
Birden bakar ki, insan,
Her şey karmakarışık.
Ayırmak olmaz artık
Bir kalbi bir taraktan;
Ve kalb, ağlayaraktan,

Çekilir geri geri,
Terkeder bu mahşeri.
Bu mahşerin içinden
O gün ben de geçtim, ben;
Nem varsa, evim, anam,
Çocukluğum hatıram
Ve ne sevdalar serde,
Bıraktım gerilerde,
Kaçar gibi yangından.
Rüzgârların ardından,
Baktımda süzgün süzgün,
Kurşun yükünü gönlün,
Tüy gibi hafiflettim,
Denize hicret ettim....

GECEYE ŐİR (1)

Kalbim bir çiçektir, gündüzler ölgün;

Gelin, gelin, onu açın geceler!

Beni yâdedermiş gibi, bütün gün

Ötün kulağında, çın, çın, geceler!

Geceler çekmeyin beniöçin hüçün,

Gelin siz, ruhumu tenimden süçün;

Bırakın nâşımı yerde gündüzün,

Gölgemi alında da kaçın geceler!

GECEYE ŐİR (2)

İnsanlar içinde en yalnız insan;
Düşün, taş duvara başın gömülü!
Ve kaptan sükûta, granitten, taştan;
Mazgallı bir kale gibi örtülü.

Gözünü tavandan ayırma ki, sen,
Üşürsün, gölgeni yerde görürsen.
Dikilir karşına, mumu söndürsen,
Ölüler içinde en yalnız ölü.....

GECEYE ŐİR (3)

Sesimi alıp da kayvetse rüzgâr,
Versen gözlerimi bir sonsuz renge!
İçimde bir mahşer uğultusu var;
Ruhumdur çağıran, tenimi cenge.

Gözlerim bir kuyu, dilim kördüğüm,
Bir görünmez âlem olsa gördüğüm;
Mermer bir kabuğa girip, ördüğüm,
Kapansam içimden gelen âhenge...

YOLCULUK

Yolculuk, her zaman düşündüm onu;
İçimde bu azgın davet ne demek?
Oraya, neredeyse güneşin sonu,
Uçmak, kayıp gitmek, kaçıp dönmemek.

Atımdan kaydırıldı bir el minderi;
Herkes yatağında, ben ayaktayım.
Bir gece, rüyada gördüğüm yeri,
Gözlerim yumulu, aramaktayım.

Beni çağırmakta yabancı dostlar;
Bu doslar ne güzel, dilsiz ve adsız.
Eski evde, şimdi bir başka ev var:
Avlusu karanlık, suları tadsız.

Her akşam, aynı yer, aynı saatta,
Güneşten eşyama düşen bir çubuk;
Yangın varmış gibi, yukarı katta,
Arkamdan gel diyor, sessiz ve çabuk!

Başım artık, onu taşımak ne zor!
Başım, günden güne kayıtsız bana.
Dalında bir yaprak gibi dönüyor,
Acı rüzgârların çektiği yana.....

ANNEME MEKTUP

Ben bu gurbet ile düştüm düşeli,
Her gün biraz daha süzölmekteyim.
Her gece, içine mermer döşeli,
Bir soğuk yatakta büzölmekteyim.

Böylece bir lahza kaldığım zaman,
Geceyi koynuma aldığım zaman,
Gözlerim kapanıp daldığım zaman,
Yeniden yollara düzelmekteyim.

Son günüm yaklaştı görünesiye,
Kalmadı bir adım yol ileriye:
Yüzünü görmeden ölürsem diye,
Üzölmekteyim ben, üzölmekteyim.

GURBET

Dağda dolaşırken yakma kandili,
Fersiz gözlerimi dağlama gurbet!
Ne söylemez, akan suların dili,
Sessizlik içinde çağlama gurbet!

Titrek parmağınla tutup tığını,
Alnıma işleme kırışığını
Duvarda, emerek mum ışığını,
Bir veremli rengi bağlama gurbet!

Gül büyütenlere mahsus hevesle,
Renk renk dertlerimi gözümde besle!
Yalnız, annem gibi, o ılık sesle,
İçimde dövünüp ağlama gurbet!...

YALNIZLIK

Yalnızlık bir fenerse,
Bende içindeki mum,
Onu, billur bir kâse
Doldurur nurum.

Dışardan bana neler
Getirir pervaneler!
Pırıltılar, nağmeler,
Renklerle eriyorum....

IRAKLARDA

Yolcu benmişim gibi,
Bir gemi demir aldı,
Ey her yerin garibi,
Vatan ırakta kaldı.

Sıra sıra duraklar;
Durak bilmez ıraklar,
Şu uçuşan yapraklar,
Beni rüzgâra saldı.

VİSAL

Beni zaman kuşatmış, mekân kelepçelemiş;

Ne sanattır ki, her şey, her şeyi peçelemiş...

Perde perde verâlar, ışık başka nur başka;

Bir ânlık visal başka, kesiksiz huzur başka;

renk, koku, ses ve şekil, ötelerden haberci;

Hayat mı bu sürdüğün, kabuğundan ezberci?

Yoksa göz, görüyorsun sanmanın öksesi mi?

Fezada dipsiz sükût, duyulmazin sesi mi?

Rabbim,Rabbim, Yüce Rab, âlemlerin Rabbi,
sen!

Sana yönelsin diye icad eden kalbi, sen!

Senden uzaklık ateş, sana yakınlık ateş!

Azap varmı alemde fikir çilesine eş?

Yaşamak zor, ölmek zor, erişmekse zormu zor;

Çilesiz suratlara tüküresim geliyor!

Evet ben bir kapalı hududu aşıyorum;

Ölen ölüyor bense ölümü yaşıyorum!

Sonsuzu nasıl bulsun, pösteki sayan deli?

Kendini kaybetmek mi, visalin son bedeli?

Mahrem çizgilerine baktıkça örtünen sır;

Belki de benliğinden kaçabilene hazır.

Hâtıra küpü, devril, sende ey hayal, gömül!

Sonu gelmez visalin gayrından vaz geç, gönül

O visal, can sendeyken canını etmek feda;

Elveda, toprak, güneş, anne ve yâr, elveda!

GEÇTİ, GEÇTİ

Geçti, geçti mevsimler....

Süpürüldü takvimler.

Gidenlerden kalan şey;

Duvarlarda resimler,

Mezarlarda isimler....

Geçti, geçti mevsimler....

Hani eski iklimler?

Has ekmekten dilimler.

Hey gidi zamane hey!

Tesellisiz ilimler,

Adaletsiz taksimler...

Hani eski iklimler?

O BAHÇELER

Adının o bahçeler, her gün anıldığı yer;

O bahçeler, yalanın bile yanıldığı yer....

HABERCİ

Ne kadar vatan varsa, o vatandan haberci,
Gurbet dediğin senin, Yaradandan haberci...

EBEDÎ TAZE

Bir yer var ki, orada sayı üstü endâze;

Ne solmak, ne yıpranmak, her şey ebedi taze...

HASRET

Hasretim, her tümseğin, her çatının altında;

Kelimenin üsünde, cümlelerin altında....

BOŞ UFUKLAR

Ne kervan kaldı, ne at, hepsi silinip gitti,
İyi insanlar iyi atlara binip gitti.

NİMET

Dünyada her nimeti bıraksam ne çıkar ki?

Orda o varken, burda bırakılmaz ne var ki?

KAVUŞMAK

Ne görsem, ötesinde hasret çektiğim diyar;
Kavuşmak nasıl olmaz, mademki ayrılık var?

AYRILIK

Hep ayrılık; isteğe varınca istek ölür,

Bir anda ölselerde insanlar tek tek ölür...

HİCRET

Baktığımız her ufkun öte yanına hasret;

Bir ömür ürüyoruz, nereye varsak hicret....

VATAN

Bu dünya bir benzeyiş, bir vatanı andırır;

Ve göz, görmediğine kendini inandırır!...

ZİFAF

Birazcık su ve kepek, Şu kuduz nefse kifaf;

Dünyada varsa söyle, sabaha çıkan zifaf!....

GEÇER

Hasret bir rüzgâr, kapı kapı aralar geçer;
Gördüğüm her güzel şey, beni yaralar geçer...

AYNI NOKTA

Çocukken gün battımı, bir köşede ağlardım;
Nihayet döne döne aynı noktaya vardım.

RAMAZAN

Ramazan mübarek ay, müminlerin balayı;

Hatırla der, suyu bal kaybedilmiş sılayı.....

MURAD

Hangi dağa tırmansam muradım ötesinde;
Murad, bugün yerine her günün ertesinde...

HAYRET

Ruhum öz dünyasına kaçmak için gayretle;

Yalan dünyaya şimdi inmiş gibi hayretle....

GÖLGELER

Gönlüm uçmak dilerken semavi ülkelere;
Ayağım takılıyor yerdeki gölgelere...

YALNIZ

Yalnızız, beşikten tut, tabuta kadar yalnız;

Ülfet, kara yalnızlık madeninde bir yıldız...

KAMIŞ

Ben gurbet rüzgârının üflediği kamışım.....

Bir su başında mahzun, yapayalnız kalmışım...

DEKOR

ANNECİĞİM

Ak saçlı başını alış eline,
Kara hülyalara dal anneciğim!
O titrek kalbini bahtın yeline,
Bir ince tüy gibi sal anneciğim!
Sanma bir gün geçer bu karanlıklar,
Gecenin ardında yine gece var;
Çocuklar hıçkırır, anneler ağlar,
Yaşlı gözlerinle kal anneciğim!
Gözlerinde aksi bir derin hiçin,
Kanadın yayılmış çırpınmak için;
Bu kış yolculuk var, diyorsa için,
Beni de beraber al anneciğim!..

ANNEME

Anne girdin düşüme!
Yorganın olsun duam,
Mezarında üşüme!
Anlamam anlatamam;
Düşen düştü peşime,
Artık vâdeler tamam....

BAHÇEDEKİ İHTİYAR

Yıllar bir göz yaşı olupta kaymış
Nurlu ihtiyarın yanaklarında;
Yapraktan saçını yerlere yaymış,
Sonbahar ağlıyor ayaklarında.
Süzüyor ufukta bir kızıl yeri,
İçi karanlıkla dolu gözleri;
Alnında akşamın ince kederi,
Sessizliğin sırrı, dudaklarında.
Yanan bir kâğıtta küçük bir satır
Yazı gibi akşam onu karartır;
Artık o, silinen bir hatıradır,
Bu ıslız bahçenin uzaklarında....

ODALARIM

Camekânlı odanın kıızıl perdeleri var.
Kızıl; o ateş rengi kapanan gözlere sor!
Perdeler bilezikler üstünde ilerliyor,
Gerisinde güneşler, kıvılcımlar yangınlar.
Mazgallı taş odanın siyah perdeleri var,
Siyah, otsuz dağların yüreği kadar siyah.
Bir tokmak sedasıdır orda akşamla sabah.
Dövülür mahzenlrde, büyük tahta havanlar.
Sarmaşıklı odanın siyah perdeleri var,
Yeşil; doğan göz gibi baharın ortasında,
Öyle hisli bir duman yüzer ki, havasında,
Sanki orda buluşmuş ve ayrılmış âşıklar...

TAVAN

Titrek mumlar yanınca, bu bir asırlık ağaç

Mehtapta orman gibi gizli yollarla doldu.

Dedi: Yastığa dayan o cam gözlerini aç.

Seyret çizgilerimle neler geçti, ne oldu!

Mânalarla çizgiler, içiçe bende hazır;

Her şey, her şey toz duman, zamanın havanında.

Arıyorsan, tarihin hani kaybettiği sır?

Çok eski bir konağın oymalı tavanında!..

MANGAL

Bana tül gibi ince
Bir hülya verir mangal.
Küllerini deşince
Titrer ürperir mangal.
Şikâyetsiz âşıklar
Gibi içinden yanar,
Fani günleri anar,
Sabaha erir mangal..

AKŞAM

Güneş çekildi demin,

Doğdu bir renk akőamı.

Bu bütün günlerimin,

İçime denk akőamı.

Akőamı duya duya,

Sular yatı uykuya;

Kızılılık çöktü suya,

Sandım bir cenk akőamı...

ÜÇ ATLI

Karşı yoldan üç atlı,
Bir kuş gibi kanatlı,
Geliyor köye doğru.
Cebkeni kola atmış,
Sağ elini uzatmış,
Üçüde göğe doğru.
Bir bulut olmuş rüzgâr,
Heyecandan başaklar,
Tutmuş nefeslerini.
Sıra dağlar inliyor,
Kalbi diye dinliyor,
Çelik nal seslerini.
Sürün atlılar, sürün!
Beni alıp götürün,

Bu yerde pek yalnızım.

Demeyiniz bu da kim?

Öyle diyor ki, içim,

Candan aşınanım....

MEVSİM DÖNERKEN

Ufukta pas tutu birdenbire yaz;
Gün çabucak geçti, akşam tez oldu.
Toz kaldırdı karşı yoldan poyraz,
Kopan yol uçları eklenmez oldu.
Akşam; sanki boşluk içime dolar,
Dağların cilası gittikçe solar,
Rüzgârda bir kadın saçını yolar.
Arık bu yollarda beklenmez oldu...

NİNİNİ

Melekler dolanır bu kuytu yerde,
Ey gün kadar güzel çocuğum, uyu!
Bir gün hasretiyle için titrer de,
Anarsın, bu derin, bu tatlı uykuyu.
Uyuda gündüzler su gibi dinsin,
Menekşe gözüne kirpikler insin;
Yarın, şafak vakti, içine sinsin,
Güneşler uyanan kuşların huyu..
Uyu yavrum, akşam seni üzüyor,
Artık gözlerini uyku süzüyor,
Uygunun gölünde başın yüzüyor,
Dalgalandırmadan o durgun suyu...

YATTIĞIM KAYA

Bu akşam o kadar durgun ki sular
Gömöl benim gibi kedere diyor.
İçimden mazide kalma duygular
Ağla yeri gelmez günlere diyor.
Ey gönöl, gidenden ümüdünü kes!
Kaçan bir hayale benziyor herkes,
Sanki kulağıma gaipten bir ses
Buluşmalar kaldı mahşere diyor.
Enginden engine koşarken rüzgâr,
Bende bir yolculuk heyecanı var...
Yattığım kayaya çarpan dalgalar
Çıkıver sonsuz bir sefere diyor.

EVİM

Ahşap ev camlardan kızıl biberler sarkan!
Arsız gökdelenlerle çevrilmiş önün, arkan!
Kefensiz bir cenaze, çırılçıplak, ortada..
Garanti yok sen gibi faniye sigortada!
Eskiden ne güzeldin, evdin,köşktün, yalıydın!
Madden kaç para eder, sen bir remz olmalıydın!
Bir köşemde annânem, dalgun, Kur'an okurdu;
Ve karşısında annem, sessiz gergef dokurdu.
Semaverde huzuru besteleyen bir şarkı;
Asma saatte tık tık zamanın hazin çarkı...
Çam kokulu tahtalar, gıcır gıcır silinmiş;
Sular cömert, "temizlik imandandır" bilinmiş....
Komşuya hatır soran sıra sıra terlikler.
Ölçülü uzaklıkta, yakın beraberlikler....

Seni yiyip bitiren kırk katlı ejder oldu;
Komşuluk, mâna ve ruh, ne varsa heder oldu.
Bir yeni nesil geldi, üstüste binenlerden;
Göge çıkayım derken boşluğa inenlerden...
Seninle sarmaş dolaş, kökten bozuldu denge;
Vuran kimse kalmadı bu dâvayı mihenge...
Şimdi sen git mahkemede hesap ver iki büklüm;
Cezan, susuz, ekmeksiz, olduğun yerde ölüm!....
Evim, evim, vah evim, gönül bucağı evim!
Tadım, rengim, ışığım, anne kucağı evim!

AZİZ EŞYA

Sırma rengine de pislik, dünyanın süsü püsü.

Bende tek aziz eşya annemin baş örtüsü...

HAFAKAN

DAYAN KALBİM

Seni dağladılar, değil mi kalbim,

Her yanın, içi su dolu kabarcık.

Bulunmaz bu halden anlar bir ilim;

Akı yırtık çuval, skk dağarcık.

Sensin gökten gelen oklara hedef;

Oyası ateşle işlenen gergef.

Çekme  beş günlük dünyaya esef!

Dayan kalbim  beş nefes kadarcık!

BİTMEZ

Bilmezdim iş bütünde;

Bu ömür derdim, bitmez.

Bir yuvarlak üstünde

Git, git, giderdim, bitmez.

Bir deli kafacıktım;

Sonsuzluğa acıktım.

Farzet denize çıktım,

Su biter derdim bitmez.

BELÂ

Ne var, ne var alemde,
Belâ kadar çekici?
Örse benzer kellemdede,
Belâlarım çekici.
Çiçeklik bana ateş,
Bena pınar, karbelâ,
Koynumdan çıkmayan eş,
Suyum, ekmeğim belâ....

SAAT KAÇ

Bir yürek, bir yürek, kutuda, tık tık...

Korkarım saat kaç diye bakamam.

Son vapur kalkarken atlayamadık,

Kapılar kapandı, vadeler tamam.

Ne oldu, ne bitti, anlayamadık:

Zamandaymış meğer zorlanmaz mantık,

O, her yaratığı yiyen yaratık,

Bense öz beynini dişleyen yamyam.

HAYAT

Rüzgârdan açılrsa kapım bir anda,

Kara haber gelmiş gibi ürkerim.

Sanki gemilerim battı ummanda,

Paramparça oldu gökte ülkerim.

Ne acı, kaybetmek için sahiplik!

Ölümlüyü sevmek, ne korkulu iş!...

Hayat mı, püf desem kopacak iplik,

Çıkamaz sokaklarda varılmaz gidiş.

RÜYA

Uzun bir uykudan kalkıp bir sabah,
Baktımki yepyeni odamda eşya.
Çocukluk evim bu değildi..Eyvah!
Gördüğüm, değildi bildiğim dünya!
Ellerim bir kanat gibi titrekti,
Tutmasam, gözümünden yaş inecekti;
Bir şey beni dürtüp aynaya çekti,
Ondaydı gecenin esrarı güya.
Sordum etrafıma, ne oldu, ne var?
Nedir suratımda bu çukur yollar?
Sanki yaşamaya güvenim kadar
Büyük bir şey çaldı benden o rüyâ...

BU YAĞMUR

Bu yağmur, bu yağmur, bu kıldan ince,
Nefesten yumuşak yağın bu yağmur.

Bu yağmur, bu yağmur, bir gün dinince,
Aynalar yüzünü tanımaz olur.

Bu yağmur kanımı boğan bir iplik,
Tenimde acısız yatan bir bıçak,

Bu yağmur, yerde taş ve bende kemik,
Dayandıkça çisil çisil yağacak.

Bu yağmur, delilik vehminden üstün,
Karanlık kovulmaz düşüncelerden.

Cinlerin beynimde yaptığı düğün.
Sulardan, seslerden ve gecelerden....

AZAP

Azap, saçlarıma ak,
Yüzüme çizgi serdi,
Ruhumu çırılçıplak,
Soyup çarmıha gerdi.
Bağrım, çizgi çizgi kan;
Beni seyretti hayran.
Bir kadın oldu o ân,
Kendini bana verdi...

40 DERECE

Dizilirler ayakta,
Anne, baba ve kardeş.
Hayal, uzak, uzakta,
Eder fillerle güreş.
Başından kayar yastık,
Nura döner karanlık;
Sırlar çözülür artık,
Kırka çıkınca ateş....

SAYIKLAMA

Kedim ayak ucuma büzülmüş uyumakta;

İplik iplik sarıyor sukûtu bir yumakta,

Hırıl hırıl

Hırıl hırıl....

Bir göz gibi süzüyor beni camlardan gece,

Dönüyor etrafımda bir sürü kambur cüce,

Fırıl fırıl

Fırıl fırıl....

Söndürün lambaları, uzaklara gideyim;

Nurdan bie şehir gibi ruhumu seyredeyim,

Pırıl pırıl

Pırıl pırıl....

Sussun, sussun, uzakta ölümüne ağlayan;

Gencim, ölmem, arzular kanımda bir çağlayan;

Şırıl şırıl

Şırıl şırıl....

Ne olurdu, bir kadın, elleri avucumda,

Bahsetse yaşamanın tadından başucumda,

Mırıl mırıl

Mırıl mırıl....

SAAT 12

Çın, çın, on iki hece,

Çaldı bir eski saat.

On ikide her gece,

Bana diyor ki, saat:

Dün, bugün, yarın, siz, biz,

Bu yayın içindeyiz;

Onu yüzyıl sayın siz.

Ömür on iki saat.....

AĞLAYAN ÇOCUKLAR

Kafesli evlerde ağlar çocuklar,
Odalarda akşam olurken henüz.
O zaman gözümüzün önünde parlar,
Buruşuk buruşuk, ağlayan bir yüz.
Ne vakit karanlık kaplasa yeri,
Başlar çocukların büyük kederi;
Bakırır, korkuyla dolu gözleri:
Ya artık bir daha olmazsa gündüz?
Gittikçe kesilir derken sedalar,
Gece bir siyah el gözümü bağlar;
Duyarım, içime sığmış, ağlar,
Bir ufacık çocuk, bir küçük öksüz....

ÖRÜMCEK AĞI

Duvara, bir titiz örümcek gibi,
İnce dertlerimle işledim bir ağ.
Ruhum gün doğunca sönecek gibi,
Şimdiden edior hayata veda.
Kalbim, yırtılıyor her nefesinde,
Kulağım, ruhumun kanat sesinde;
Eserim duvarın bir köşesinde;
Çıkamaz göğsümden başka bir seda....

KÜLHAN YERİ

Yaklaştım hamamda külhan yerine;
Yaklaştıkça daha sıcak bölmeler.....
Saplandımı akıl bir kez derine,
Her ân dirilmeler, her ân ölmeler....
Necipcik, Cecipcik, dem çekiyor kuş;
Yokuşlar iniştir, inişler yokuş;
Bir yokluk, bi varlık; ne değiş-tokuş!
Bir Şu yan. bir bu yan gidip gelmeler.....

HÂLİM

Bilmem hangi alemden bu toprağa düşeli,

Yataklara serildim,cam kırığı döşeli.....

Kaam bir cenk meydanı, kokusu kan ve barut;

Elindeyse düşünme, gücün yeterse unut!

Takılıyor yerdeki gölgelere ayağım;

Sanki arz delinecek ve ben yutulacağım.

Bana yanmak düşüyor, yangın görsem resimde;

Yaşiorum zamanın koptuğu bir kesimde.

Alırken dilenciyim, verirkende borçluyum;

Kalmadı eşya ile aramda hiç bir uyum.

Taş taş üstüne koysam bozuk diyorlar, devir!

Bir ok çeksem, diyorlar; peşinden koş b-ve çevir!

Nefes alırken bile inkisar ve pişmanlık;

Kimse edemez bana benim kadar düşmanlık.

İşte şüpheci aklı çatlatan korkunç nokta:

O ki sonsuz var, nasıl aranır dipsiz yok'ta?

Olur olmaz her şey, yokluk da onun kulu;

Bu noktaya vardın mı, el tutuk, dil burkulu.

Allah'ı hakikate soran kafa ne sakat?

Hakikat de ne; Hakk'ın muradıdır hakikat,

Balonunu kaçırmış çocuk gibi ağla dur!

Rabbim böyle emretmiş, ya dize gel, ya kudur!

Hayat bir zar içinde, hayatı örten bir zar;

Bana da hayat yeri "Bağlum" köyünde mezar....

ZEHİR

Çocukken haftalar bana asırdı;
Derken saat oldu, derken saniye....
İlk düşünce, beni yokluk ısırdı:
Sonum yokluk olsa bu varlık niye?
Yokluk, sende yoksun, bir var gibi yoksun!
İnsanoğlu kendi varından yoksun....
Gelsin beni yokluk akrebi soksun!
Bir zehir ki, hayat özü fâniye.....

GİZLİ

Azdırma, rahat bırak, içimdeki deliyi;

Bana sorma, benim de bilmediğim gizliyi!.....

UYKUSUZ BAŞ

Soğu ey terli kemik, soğu ey yanık tuğla!

Fabrikam, mühendisin kaçtı, ya dur, ya patla!

KAFA

Kan pıhtısı takkeli, saçları yoluk kafa!....

Sende "dır-dır" bildiğın ne varsa kaldır rafa!

NE ARIYORUM?

Ân oluyor bir garip duyguya varıyorum;

Ben bu sefil dünyada acep ne arıyorum?...

LODOS

Lodos rüzgârıdır bu, tımarhane kafesi;

Günhkâr ölülerin, kezzap yüklü nefesi...

ZIPKIN

Zıpkın düşüncelerden kalbim iğne yastığı,
Çökecekmiş gibi yer, ayağımın bastığı.....

MEDET

Beni zaman bölüyor, beni doğruyor adet,
Medet ey birin Bir'i, ey birin Bir'i medet!....

KOŞU

Hakikat değişiyor daha bitmeden cümle;
Koşuyorum yetişmek için bütün gücümle...

ECEL

Yetişir boğuştuğum gece gündüz ecelle;

Allah Rahim ve Rahman, Allah Azze ve Celle...

İNSAN

PEYGAMBER

Sen, fikir kadar güzel;
Ve tek, birden daha tek!
İtrını süzmüş ezel;
Bal sensin, varlık petek....

Sensin ölüme ölüme hisar;
BÂkisi hep inkisar...
Sar bizi, çepeçevre sar,
Rahmet rûzgarı etek!...

SONSUZLUK KERVANI

Sonsuzluk Kervanı, "peşinizde ben,
Üç ayakla seken köpeğim!"
Bastığınız taş taş öpeim;
Bir kırıntı yeter, kereminizden!
Sonsuzluk Kervanı, peşinizde ben...

Gidiyor, gidiyor, nurdan heykeller...
Ufuk, önlerinde bayrak kulesi.
Bu gidenler, Altun Kol Silsilesi;
Ölçüden ahenkten daha güzeller.
Gidiyor, gidiyor, nuradn heykeller...

Sonsuzluk Kervanı, istemem azat!

Köleniz olmakmış gerçek hürriyet

Ölmezi bulmaksa biricik niyet;

Bastığınız yerde ebedi hasat.

Sonsuzluk Kervanı,istemem azat.

BENDEDİR

Ne azap, ne sitem bu yalnızlıktan,

Kime ne aşılmaz duvar bendedir.

Süslenmiş gemiler geçse açıktan,

Sanırım gittiği diyar bendedir.

Yaram var, havanlar dövemez merhem;

Yüküm var, bulamaz pazarlar dirhem.

Ne çıkar, bu yola düşmemiş gölgem;

Yollar ki, Allah'a çıkar, bendedir.

BEN

Ben, kimsesiz seyyahı, mechuller caddesinin;

Ben, yankısından kaçan çocuk kendi sesinin.

Ben, sırtında taşıyan işlenmedik günahı;

Allah'ın körebesi, cinlerin padişahı.

Ben, usanmaz bekçisi, yolcu inmez hanların;

Ben, tükenmez ormanı, ısınmaz külhanların.

Ben kutup yelkenlisi, buz tutmuş kayalarda;

Öksüzün altın bahtı, yıldızdan mahyalarda.

Ben başı ağır gelmiş, boşlukta düşen fikir;

Benliğin dolabında, kör ve cilekeş beygir.

Ben, Allah diyenlerin boyunlarında vebal;

Ben bugüküne mazi, yarınkine istikbal.

Ben, ben,ben, haritada deniz görmüş boğulmuş;

Dokuz köyün sahibi, dokuz köyden kovulmuş.

Hep ben, ayna ve hayal; hep ben, pervane ve
mum;

Ölü ve Münker-Nekir; baş dönmesi uçurum...

SERSERİ

Yeryüzünde yalnız benim serseri,
Yeryüzünde yalnız ben derbederim.
Herkesin dünyada varsa bir yeri;
Bende bütün dünya benimdir derim.

Yıllarca gezdirdim hoyrat başımı,
Aradım bir ömür, arkadaşımı.
İsem dikecek yok mezar taşımı,
Halime ben bile hayret ederim.

Gönlüm ne dertidir ne de bahtiyar;
Ne kendisine yâr, ne kimseye yâr,
Bir rüya uğrunda ben diyâr diyâr,
Gölgemin peşinden yürür giderim....

NEFS

Geceler toprağa benimle inmiş.
Kasırğa benimle kopmuş denizde.
Sanırım vebalı elim gezinmiş,
Çürüyen ağaçta, hasta benizde.

Cinnet, şüphe, korku benim eserim;
Sıcak kalbinizde gizlidir yerim,
Bir kurddum ki, s,z, diş diş yerim
Ve gezerim her gün elbisenizde....

BENİM NEFSİM

Ruhuma bir kefen bezi yeter de,
Yetmez aç nefsim sırma ve ipek.
Çare yok yüzünden düştüğüm derde;
Yesem de "toprakla karışık kepek..."

Güneşle bir tutsam girmez hızaya;
Dar bulur, sığmam der dipsiz fezaya.
Kuyruk sallar sonra hırlar ezaya;
Benim nefsim, benim nefsim ne köpek!...

VE NEFS

Köpek korkusuyla korktu ölümden,
Ölmeden ölmeyi anlayamadım.

Ne güneşler dogup battı üstümden;
Bir günü bir güne bağlayamadım.

Hırsıma ne şöhret yetti ne de şan.
Döndüğüm her nokta dünyadan nişan.
Nefsimin ardından koştum perişan,
Ondan bir kıl bie aylayamadım.....

HEP NEFS

Göğsü yakut be safir,

Kapıda bir misafir...

Sordım: Kimsin nesin sen?

Dedi: Şeytandan sefir!

Nefs isimli o kafir....

Yüzü kapkara zifir;

Elinde kös ve nefir.

Sabit fikir burgusu,

Dili, çözülmez cifir.

Nefs isimli o kafir....

SABIR

Sabrın sonu selamet,

Sabır hayra alamet.

Belâ sana kahretsin;

Sen belâyâ selam et!

Felâh mı, onda felâh,

Silah mı, onda silah

Sen de kim oluyorsun?

Asıl sabreden Allah..

Sabır incecik sırat;

Murat içinde murat.

Sabır Hakk'a tevekkül.

Sabır Hakk'a itimat.

Sabırda pişer koruk,
Yerle bir olur doruk.
Sabır, sabır ve sabır,
İşte Kur'an'da buyruk!

Bir sırki âşikâre,
Avcı yenik şikâre.
Yalnız, yalnız sabırda
Çaresizliğe çare.....

ÇOCUK

Annesi gül koklasa, ağzı gül kokan çocuk;
Ağaç içinde ağac geliştiren tomurcuk....

Çacukta, uçurtmayla göğe çıkmaya gayret;
Karıncaya göz atsa "niçin, nasıl? ve hayret...

Fatihlik nimetinden yüzü nurlu bir mühür;
Biz akıl tutsağıyız, çocuklar ki asıl hür.

Allah diyor ki: "Geçti azabımı rahmetim!"
Bir merhamet heykeli mahzun bakışlı yetim..

Bugün ağla çocuğum, yarın ağlayamazsın!
Şimdi anladığını, sonra anlayamazsın!

İnsanlık zincirinin ebediyet halkası;

Çocukların kalbinde işler zaman rakkası...

ANLAMAK

Anlamak yok çocuğum, anlar gibi olmak var;
Akıl için son tavrı, saçlarınıı yolmak var...

ALLAH DOSTU

Allah dostunu gördüm bundan altı yıl evvel;
Bir akşamdı ki, zaman donacak kadar güzel.

MÜRŞİD

Bana yakan gözlerle, bir kerecik baktınız;

Ruhuma büyük temel çivisini çaktınız....

ALLAH'IN SEVGİLİSİ

Düşünüyorum: O'ndan evvel zaman var mıydı?

Hakikatler boşluğa bakan aynalardı mıydı?

PEYGAMBER

Sende insan ve toplum, sende temel ve bina;

Ne getirdin götürdün, bildirdinse âmennâ!....

O

O, Allah'ın emriyle Kâinat Efendisi,

Varlığın Tacı, varlık nurunun ta kendisi....

ÖLÇÜ

Müjdecim, Kurtarıcım, Efendim, Peygamberim;
Sana uymak ölçü, hayat olsa teperim!..

O DİYORSA

Gözüm aklım, fikrim var deme hepsini öldür!

Sana çöl gibi gelen. O,diyorsa göldür!

RÜTBE

Düşünün, ben ne büyük rütneye tutkuluyum!

Çünkü onun kulunun kölesinin kuluyum!

KARA TAHTA

Dünyayı yererkende yine onunla ilgim;

Nefse el düremiyor kara tahtada silgim..

HEP O

Hep nefis çıkar karşıma, ölüp ölüp dirilsem;

İnsandan kaçmak kolay, kendimden
kaçabilsem..

SOFRA

Doymayan nefis, gözünü kara toprak doyursun!

Sofraya açlığı besleyenler buyursun!...

ALLAH DOSTU

Allah dostu odur ki, nefsine tek pay biçmez;

Kırk yıl bir ekşi ayran özler de onu içmez.

HAYRET

Şeyh-i Ekber'e göre en üstün makam, hayret;

Ben de şaşkınlardanım, Rabbim sonumu hayret!
et!...

DİVANE

Düşün o divaneyi, " herşey içimde " diyen;
Ateş denilse yanan, su denince eryen...

ŞAİR

Ben şairim, gaibi kurcalayan çilingir;
Canlı cenazelerin başında Münker-Nekir..

KAVANOZ

Bir cümbüştür kopsa da, gece, yakamozlarda;
Münzevi balıklarız aynı kavanozlarda...

İNSAN VE ALLAH

İnsan... İplikle büküm suda bir anlık suret....

Allah.... Olmanın O'na mahsus olduğu kudret...

BAŞ

Eklensede başıma dünyada kaç baş varsa

Başım onların hepsi için secdeye varsa....

MÜSLÜMAN YÜZÜ

O yüz, her hattı tevhid kaleminden bir satır;

O yüz ki, göz değince Allah'ı hatırlatır.

MUTLU

Mutlu adam, dünyayı bir acı gurbet bilen;
Öz vatan pınarından, ölümü şerbet bilen..

LEVHA

Mezarlarda susarken dilsizler, dudaksızlar;

Üstlerinde ot biter, kuş öter, arı vızlar...

UÇANLAR

Uçanlar, iç fezada mesafeyi yenesi;
Sayıları yakacak kadar ık senesi...

OYUNCAK

Ben bir atım, iradem, elinde binicimin;

Bir çocuk oyuncağı, ucunda bir sicimin...

KAMIŞ

Ben o kutsi nefesin uflediği kamışım;

Ses onun, ben imzamı atmışım, atmamışım..

ESFEL-İ SAFİLİN

Bir bak, zaman ve mekân, nasıl kuşatılmıız;

Belli ki, en tepeden en dibe atılmışız...

ONLAR

Onlar ki, dudakları ölümsüzlük tasında;
İmsaları, mâverâ yurdu haritasında....

İNSAN

Bir bölünmez ki, insan, onu zaman bölüyor;

İnsan her ân dirilip her saniye ölüyor...

SÛAL-CEVAP

Sual: Ey veli, insan nasıl olmalı, söyle!

Cevap: Son anda nasıl olacaksa hep öyle...

ÇİFT KANAT

Biri aşık biri nefret; bizim kanadımız çift...

Ateş saçmalı ki nur, erisin kapkara zift...

DEV

Öyle bir devim ki, ben, hakikatte piyeyim,
Bir delik gösterinde utancımđan gireyim...

AKIL

Akıl,akıl olsaydı ismi gönül olurdu;

Gönül gönlü bulsaydı bozkırlar gül olurdu.

İNSAN

İnsan, bir mes'ut zalim, insan bir mağrur cahil;
Tekne kırıl, su azgın ve kayıplarda sahil.....

SEVİNÇ

Bir sevinç var ki kalbte Arşı doldurur sesi;

O ne sonsuz sevinçtir, ebediyet neş'esi...

YAĞIZ AT

İşaret bekliyorum, yağız atım eyerli;

Yanarım sorarlarsa ne getirdin değerli?

ŞARKI

Her ağıda,, her telde fânîlik dırılıtsı

Sonunda tek bir şarkı, tabutun gıcirtısı...

VASIYET

Son gün olmasın dostum, elengim top arabam;
Alıp beni götürsün, tam dört inanmış adam...

KADIN

BEKLENEN

Ne hasta bekler sabahı,
Ne taze ölüyü mezar,
Ne de şeytan bir günahı,
Seni beklediğim kadar.

Geçti istemem gelmeni,
Yokluğunda buldum seni;
Bırak vehmimle gölgeni,
Gelme, artık neye yarar?

BEKLEYEN

Sen, kaçan bir ürkek ceylânsın dağda,
Ben peşine düşmüş bir canavarım!
İstersen dünyayı çağır imdada;
Sen varsın dünyada, bir de ben varım!

Seni korkutacak geçtiğin yollar,
Arkandan gelecek hep ayak sesim.
Sarıp vücudunu belirsiz kollar,
Enseni yakacak ateş nefesim.

Kimsesiz elinde kış geceleri,
İçin ürperdiği demlerbeni an!
De ki: Odur sarsan pencereleri,

De ki: Rüzgar değil odur haykıran!

Göğsümden havaya kattığım zehir,
Solduracak bir gül gibi ömrünü,
Kaçıp dolaşsanda sen şehir, şehir,
Bana kalacaksın yine don günü.

Ölürsüm.. Kapanır yollar geriye;
Ben mezarla sırdaş olur beklerim.
Varılmaz hayale işaret diye,
Toprağında bir taş olur beklerim....

DÖNEMEÇ

Bir gündü, hava ılık

Ve cadde kalabalık

Bir kadın sapıverdi önümden dönemece;

Yalnız bir endam gördüm, arkasından, ipince.

VE görmeden sevdiğim, işte bu kadın dedim,

Çarpıldım sendeledim.

Bir gündü mevsim bayat

Ve esmekte hayat.....

Dönemeçten bir tabut çıktı ve üç beş adam;

Yalnız bir ahenk sezdim, çerçevede bir endam.

Ve tabutta, incecik, okadın var, anladım;

Bir köşede ağladım.....

GEL

Yüzün bir sebepsiz korkuyla uçuk,

O gün başucuma karalarla gel!

Arkanda çepçevre, kızıl bir ufuk,

Tepende simsiyah kargalarla gel!

Elinden, dal gibi düşerken ümit,

Ne bir hasret dinle, ne bir ah işit;

Bir yaprak ol, esen rüzgarlarla git,

Kırık bir tekne ol, dalgalarla gel!..

VEDA

Elimde sükûtuñ nabzını dinle.
Dinlede gönlümü aliver gitsin!
Saçlarımdan tutup kör gözlerinle,
Yaşlı gözlerime daliver gitsin!

Yürü gölgen seni ugurlamakta,
Küçülüp,küçülüp kaybol ırakta.,
Yol tam dönerken arkana bak da,
Köşede bir lahza kaliver gitsin!

Ümidim yılların seline düştü,
Saçının en titrek teline düştü,
Kuru yaprak gibi eline düştü,

İstersen rüzgara salıver gitsin!

AYDINLIK

Uyan yârim, uyan söndü yıldızlar,
Gün karşı tepeden doğmak üzeredir.
Her sabah güneşi seyreden kızlar,
Mahmur gözlerini oğmak üzeredir.

Uyan yârim, sesler geldi derinden,
Karanlık oynadı, koptu yerinden;
İlk ışık, kapının eşiklerinden,
Şimdi, bir bölgeyi koğmak üzeredir.

Sevgilim, kapımı çaldı aydınlık,
baygın gözlerimi aldı aydınlık,
İçimde tıkanı kaldı aydınlık,

Bu aydınlık beni boğmak üzeredir.

KADIN

Kalıp değil bir fikir....

Elmas sorgula fakir;

Açıkça sırrı bâkir;

Kadın...

Çölde kaçan bir serap;

Yönü kementli mıhrap..

Mâdeni som ıstırap;

Kadın...

Dipsiz hasrete tuzak;

En yakınken en uzak...

Tadı zehrinde erzak;

Kadın...

Bir işaret, bir misal;

Ayrılık remzi visâl...

Allah'a yol bir timsal;

Kadın...

KALAN

Bir ebedi mahrumluk, kalan bu hikayeden;

Git, git, bir çıkılmaz sokak, o varılmaz gayeden....

KADIN

Bir ufuk ki, ne Mecnun varabildi, ne ferhad;

Bir ufuk ki, ilahi sırrı bekleyen serhad.....

KADIN

Kadından kendisinde olmayını isteriz;

Hasret yerinde kalır ve biz çekip gideriz....

KAHRAMANLAR

O'NA

Benim efendim!

Ben sana bendim!

Bir üfledin de

Yıkıldı bend'im.

Ben ki, denizdim,

Dağbaşı bendim.

Şimdi sen oldun,

Âleme pendim.

Benim efendim!

Benim efendim,

Feza levendim!

Ölmemek neymiş;

Senden öğrendim.

Kayboldum sende,
Sende tükendim!
Sordum aynaya:
Hani ya kendim?
Benim efendim!

Benim efendim!
Emri yüklendim!
Dağlandım kalbden
Ve mühürlendim.
Askerin oldum,
Başta tülbendim;
Okum sadakta,
Elde kemendim.
Benim efendim.

BİZİM YUNUS

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş;

Okunu kör nefsin, kılıçla çelmiş...

Bizim Yunus,

Bizim Yunus....

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş;

Ölüm deikleri perdeyi delmiş....

Bizim Yunus,

Bizim Yunus....

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş;

Ali kaatile de kalkamaz elmiş....

Bizim Yunus,

Bizim Yunus....

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş;
Zaman, onun kemend attığı selmiş...
Bizim Yunus,
Bizim Yunus....

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş;
Toprakta devrilmiş, göğe çömelmiş..
Bizim Yunus,
Bizim Yunus...

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş;
Sayıları silmiş. BİR'e yönelmiş...
Bizim Yunus,
Bizim Yunus....

YUNUS EMRE

Kaç mevsim bekleyim daha kapında,
Ayağımda zincir, boynumda kement?
Beni de, piştiğin belâ kabında,
O kadar kaynat ki, buhara benzet!

Bekletme Yunus'um, bozuldu bağlar,
Düşüyor yapraklar, geçiyor çağlar,
Veriyor, ayrılık dolu semalar,
İçime bayıltan, acı bir lezzet.

Rüzgâra bir koku ver ki, hırkandan;
Geleyim, izine doğru arkandan;
Bırakmam, tutmuşum artık yakandan,
Medet ey dervişim, Yunus'um medet!....

O ZEYBEK

Zeybeğimi, bir kaç kızan vurdular;

Çukurda üstüne taş doldurdular.

Bir de, ya kalkarsa diye kurdular...

Zeybeğim, zeybeğim, ne oldu sana?

Allah deyip, Şöyle bir doğrulsana!

Zeybeğim, kalkamaz, dirilemez mi?

Odası mühürlü, girilemez mi?

Şu ters akan sular çevrilemez mi?

Ne gnedek böyle gider bu devran?

Zeybeğim, bir sel ol, bir çığ ol, davran!

Kır at zincirlenmiŐ, ufuk sahihsiz....

Han kayıp, hancı yok, konuk sahihsiz...

Baş köşede sırma koltuk sahihsiz...
Kızanlar dört yandan, hep abandınız!
Zeybeğin kanına ekmek bandınız!

Bilemem, susarak ölmek mi hüner?
Lisan çıldırıyor, dil nasıl döner?
Ondan son iz, uzak, uzak bir fener...
Öldü mü? Çatlarım yine inanmam!
Gizliye yanarım, ölüye yanmam!

Zeybek kaybolduysa bunca kayıp ne?
Tesbihi dökülmüş, aranır nine;
Balonu yok ağar çocuk haline...
Zeybeğim, dünyayı aldın götürdün!
Bir öldünde beni binbir öldürdün!

Beyni tırmık tırmık, pençelere sor!
Mevsim niçin ölgün, bahçelere sor!
Sor; çukuru nerde, serçelere sor!
Ağla, bir dinmeyen hasretle ağla;
Zeybeksiz yolları gözetle, ağla!

KÖROĞLU

Sırmalı çepkeni attı koluna,
Tek elle digini gerdi Köroğlu.
Tozlarla atılıp sağın yoluna,
Yeşil muradına erdi Köroğlu.

Dağlar omuz omza yaslanan dağlar,
Sular kararınca paslanan dağlar,
Azatlık ufkunda rastlanan dağlar;
Bu dağlara gönül verdi Köroğlu.

Dağların ardında kalınca çile,
Köroğlu yeniden gelmişti dile;
Ak saçlı anadan geçilse bile,
Dağlardan geçilmez derdi Köroğlu.....

MAHSUR

Mercan mercan, uçuk dudağında kan,

İnci inci, soluk şakağında ter.

Ne baş yedi, ne kan içti bu meydan!

Bu meydan aşıktan canını ister.

Tatlıydı akrebin sana kısıkcacı,

Acıya acıda buldun ilaci;

Diyordun, geldikçe üstüste acı:

Bir azap isterim bundan da beter.

Sana taş attılar, sen gülümsedin,

Dervişin bir çiçek attı, inledin,

Bağrımı delmeye taş yetmez dein,

Halden anlayanın bir gülü yeter!..

O ERLER Kİ...

O erler ki, gönül fezasındalar,
Toprakta sürünme ezasındalar.

Yıldızları tesbih tesbih çeker de,
Namazda arka saf hizasındalar.

İçine nefis sızan ibadetlerin,
Bir biri ardınca kazasındalar.

Günü her dem dolup her dem başlayan,
Ezel senedin imzasındalar.

Bir ân yabancıya kaysa gözleri,
Bir ömür gözyaşı cezasındalar.

Her rengi silici aşk ötesinde renk;
O rengin kavuran beyasındalar.

Ne cennet tasası ve ne cehennem;
Sadece Allah'ın rızasındalar.

ONLAR

İnsandan murad onlar, ölümlü öldürenler;

Ötenin ötesinde sonsuz hayat sürenler...

VE ONLAR

Sebil sebil sunanlar, ölümsüzlük tasını;

Çizenler, nokta nokta ebed haritasını...

SEYYİD TÂHÂ'YI ZİYARET

Şemdinli dağlarının içtim nur çeşmesinden;

Kurtuldum akreplerin ruhumu deşmesinden...

KAHRAMANLIK

Ne varsa çöplüğe at, belli başlı zamanlık;
Ölümü öldürmekte olanca kahramanlık.

ŞAH-I NAKŞİBEND

Yüce Şah-ı Nakşibend, Nakkaş ve Nakış onda
Bütün içi dışıyla ölüme bakış onda.

KORKU

CİNLER

Ne derlerse desinler,

Yakın dostlarım cinler...

Havanın ve alevin kemiksiz çocukları;

Yüzbir odalı evin

Haşmetli konukları,

Rüzgârdan topukları,

Yakın doslarım cinler...

Kum gibi kalabalık,

Bin şekil ve bin kılık,

Suda bir gümüş balık,

Postacı güvercinler,

Zümrüt yüklü hecinler,

Yakın dostlarım cinler...

BOŞ ODALAR

Ŗu karŖı evin boŖ odalarında,
Duvarlara sinmiŖ bir hayâlet var.
Elinde mum gece ortalarında
Bucak bucak gezer, birini arar.

Camlar tutuŖurken eski kafesler,
Beyaz duvarlara aksetmiŖ durur.
Dağınık sürüyütoplayan sesler,
Kapıya sokulup tokmağı vurur.

Sonra iŖitilir sert bir ıçkırık,
Basar odaları belirsiz cinler.
Karanlık avluda döner bir ıçkırık;

Sanırsın kundakta bir ouk inler.

Akşam dağılırken yerli yerine,

Bu evin önünde ürperiyorlar.

İçlerinden kendi kendilerine:

Şu karşı ev tekin diyorlar.

GECE YARISI

Her gece periler uyur odamda,
Derinlerden gelir uzun nefesler,
Yanan mum bir rüya seyreder camda,
Bir ağır hastanın nabzıdır sesler.

Gittikçe alçalır, yükselir tavan,
Duvarda küçülür büyür parmaklar,
Elbisem çivide canlanır o ân,
İçinde bir başka vücudu saklar.

Her perdeden çıkar sivri sinekler,
Sanki bir tel gevşer bir tal burulur.
Sokakta uyanık kalanküpekler,

Yıldızlara bakıp durmadan ulur.

Birden bire bir şey çıtırdar derken,
Merdivenden gelir bir ayak sesi,
Basamaklar birer birer esnerken,
Kilitli kapının düşer perdesi.

Gözler parlayınca karanlıklarda,
Kemikten parmaklar terimi siler,
Yanyana oturmuş bekler dışarda,
Sarışın kediler, siyah kediler.....

AYAK SESLERİ

Hep bu ayak sesleri, hep bu ayak sesleri,
Dolaşıyor dışarda gün batışından beri.
Bu sesler dokunuyor en ağır an yerime,
Bir eski çıban gibi işliyor içerime.
Ey şimdi kara haber gibi bana yaklaşan,
Sonra saadet olup yanımdan uzaklaşan
Sesler, ayak sesleri, kesilmez çıtırdılar!
Bana gelen müjdeyi gaiba caydırdılar.
Böyle adım atarlar, ayrılanlar eşinden,
Böyle yürür, gidenler bir tabutun peşinden.
Kimsesiz gecelerim, bu kesik sesle doldu,
Artık, atan kalbimde bir ayak sesi oldu.
Bir gün, sönük göğsüme düştüğü vakit başım,

Benden ayrılıyormuş gibi bir can yoldaşım,
Gittikçe uzaklaşan bu sesi duya duya,
Yavaşça dalacağım, o kalkılmaz uykuya....

AÇIKLARDA

Bir ağızdan çalınan düdükle, kalın kalın,
Boşlukta tos vuracak nokta arayan çığık.
Koşup, yılanlar gibi üzerinden suların,
Arıyor teknemizi oturacak bir sığılık.

Omuz omza şahlanan dalgalar, büyük büyük,
Bir ses işitip ürkmüş, sürülerle canavar.
Gözlerinde kıvılcım, ağızlarında köpük,
Birbirinin üstünde atlayıp geliyorlar.

Gittikçe boşluklara düşmekteyiz enginde;
Arkadaki sahilde, fosfor bir iz halinde,
Her ân bir parça daha uzaklaşıyor bizden.

Deniz, bu yerde ölüm korkusu kadar derin;
Kocaman bir kuş gibi geliyor peşimizden,
Ruhu bu kapkaranlık suda can verenlerin....

VEHİM

Her gün elim tokmakta,
Bir ân irkiliyorum;
Annem belki yatakta,
Annem belki toprakta.

Gün bitiyor şafakta;
Biliyor, biliyorum:
Tabut gıcırdamakta
Ve hevesler damakta.....

KARINCA

Ruhum kelle Őekeri, vehimlerse karınca;

Kömürden kara rengim, onlar beni sarınca..

KORKUYORUM

Su çekildi, göründü sanki zamanın dibi;

Korkuyorum, bu akşam kıyamet varmış gibi...

KORKU

Bir kalbim varki benim, sevdiğinden burkular:

Kahredenden ziyade, sevilenden korkulur.....

ÖLÜM

İŞİM ACELE

Gökte zamansızlık hangi noktada?

Elindeyse yıldız yıldız hecele!

Hüküm yazılıyken kara tahtada

İnsan yine çare arar ecele!

Gençlik... Gelip geçti... bir günlük süstü;

Nefsim doymamaktan dünyaya küstü.

Eser darmadağın, emek yüzüstü;

Toplayın eşyamı işim acele!

ORADA

Güneş mızak boyu yaklaştı ufka,
Camlarda renklerin veda cümbüşü,
Ey gönül medenin ne kadar yufka!
Yeter ağlamna bir kuş ötüşü.

Ölüm dedikleri ölünceye dek;
Dünya, balı zehir, yalancı petek.
Orada bulursun biraz bekle, tek,
Burada yaşamak sandığın düşü....

İNANMAZ

"Ticaretin tüm ziyan!" diye bir ses rüyada;
Mezarına birlikte girecek şeyi kazan!
Seni gözleyen eşya, bit paazarı dünyada,
Patiska kefen, çürük teneşir, isli kazan.

Minarede "ölü var!" diye bir acı salâ...
Er kişi niyetine saf saf namaz.. Ne alâ!
Böyledir de ölüme kimse inanmaz hâlâ!
NE tabutu taşıyan, nede toprağı kazan...

ÖLMEMEK

Kesilmiş bir kamış, ormanlıklardan.

İnsan.. Rüzgârlara bağlı bir düdük.

İndik de dünyaya karanlıklardan,

Sıra sıra mezar, başka ne gördük?

Ölmek, ilk ve son, büyük kelime;

Çarpıldık, ölmek için ölüme!

Ver Allah'ım, büyük sırrı elime;

Geçmez ân, solmaz renk, kopmaz bütünlük.

ESKİ RAFTA

Oyuncak kırılır, haydi, ya insan,
NASıl parçalanır nasıl bölünür?
Söylerler, mezara kulak dayasan;
Bir daha ölmemek için ölünür.

Çekilmez akılda bu kadar sancı;
Akıl bir küçük diş, at, kurtulursun!
Ölmemenin olsa gerek ilacı;
Eski rafta ara, belki bulursun!..

DÖVÜN

Ben ölünce etsin dostlarım bayram;
Üstüste tam kırk gün, kırk gece düğün!
Açı doyurmaksa mezarda meram,
Yemeğim Fatiha, günde beş öğün.

Heydigi gölgeler ülkesi dünya!
Bir görünmez şeyin gölgesi dünya!
Boşlukta ayrılık bölgesi dünya!
Bu dünyada yeme, içme ve dövün!

ÖLÜNÜN ODASI

Bir oda, yerde bir mum, perdeler indirilmiş;
Yerde çıplak bir gömlek, korkusundan dirilmiş.
Süt beyaz duvarlarda, çivilerin gölgesi;
Artık ne bir çıtırdı, ne de bir ayak sesi....
Yatıyor yatağında, dimdik, upuzun, ölü;
Üstü boynuna kadar bir çarşafla örtülü.
Bezin üstünde ayak parmaklarının izi;
Mum alevinden sarı, baygın ve donuk benzi.
Son nefesle göğsü boş, eli boş uzanmış yana;
Gözleri renkli bir cam, mıhlı ahşap tavana.
Sarkık dudaklarının ucunda bir iz var;
Küçük bir çizgi, küçük, titreyen bir an kadar.
Sarkık dudaklarında sırlı titrek bir an;

Belli ki birden bire gitmiş çarpınamadan.

Bu benim kendi ölüm, bu benim kendi ölüm..

Bana geldiği zaman, böyle gelecek ölüm....

ÇAN SESİ

Odamda yanan mumu üfledi bir çan sesi.
Gözlerim halka halka gördü bu uçan sesi.
Önümden bir hız geçti, aktı ateşten izler;
Açıldı kıvrım kıvrım toprak altı dehyizler.
Şimşekler yanıp söndü, şimşekler sönüp yandı;
Derindeki sarnıçta durgun sular uyandı.
Sağa sola sallanıp, dan, dan,dan, çaldı çanlar,
Sular ürperdi, eşya ürperdi, tunç ürperdi;
Çanlar, kocaman çanlar, korkunç korkuç
ürperdi.
Gördümki, adım adım, gölge gölge keşişler.
Ebedi karanlığın mahzenine inmişler.....

RUH

Ya bin yıl, ya bin asır sonra o gün gelecek.
Koklarken küllerimi mezarımda bir böcek
O kadar yanacak ki, bir yüksüklük toprağım,
Yerden bir damar gibi kopup fıskıracağım!

Ve birden bakacağım, her tarafım bitişmiş,
Başım toprak altında bir maden gibi pişmiş.
Nefesten daha ince bir ipek kumaş derim;
Fosfordan daha parlak, ince uzun ellerim.
Dalacağım kendimin hayran hayran seyrine,
Diyeceğim; Bu dönen şeyler eski yerine,
Benim diye baktığım şeylermiydi bir zaman?
Külümün rüyasımı yoksa gördüğüm?.. Aman!
Başımda açılacak fanilerin şeması,

Ve onların toprağa gerçek teması,
Bir tatlı veim gibi içimi bayıltacak;
Toprağın, koşacağım üzerinde yalınayak;
Şehrin, dolaşacağım kuş gibi etrafında;
Bir beyaz hayaletin up uzun çarşafında,
Gezeceğim doğduğum evin odalarını.
Geceleyin, koskoca şehrin lambalarını,
Bir keskin üflejšim söndürmeye yetecek;
Korku şehrin çelikten sesini tüketecek.
Her şey susacak o ân, çalınacak kapılar;
Kiremitleri yaprak yaprak alan bir rüzgâr,
Ağzımdan haykıracak, uzun, gizli, çarpışık...
Erişilmez fikir ki, düğüm düğüm dolaşık...
Sarıldıkça boşanan yumak, çözölen demet;
Başı görünmez hayâl, sonu gelmez nedamet....

TABUT

Tahtadan yapılmış bir uzun kutu:

Baş tarafı geniş ayak ucu dar.

Çakanlar bilir ki, bu boş tabutu,

Yarın kendileri dolduracaklar.

Her yandan küçülen bir oda gibi,

Duvarlar yanaşmış, tavan alçalmış.

Sanki bir taş bebek kutuda gibi,

Hyalim içinde uzanmış kalmış.

Cılız vücuduma tam görünse de,

İçim bu dar yere sığmaz diyor.

Geride kalanlar hep dövünse de,

İnsan birer birer yine giriyor.

Ölenler yeniden doğarmış; gerçek!

Tabut değildir bu bir tahta kundak.

Bu ağır hediye kime gidecek.

Çakılır çakılmaz üstüne kapak?

ÖLÜLER

ölüler bağılıyor mezarlarından:

Yolcular oturun taşlarımızda!

Onları deviren biziz toprağa,

Biz attık onları böyle ayağa;

Sakın atlamayın kenarlarından!

Ölüler bağılıyor mezarlarından...

Yolcular uzanın yere up uzun;

Dayayın taşlara başlarınızı!

Tüy yastıklar gibi rahat taşımız,

Birleşsin bir lahza orda başımız!

Bizdedir cevabı kuruntunuzun;

Yolcular uzanın yere up uzun;

Bende bir gün böyle haykıracağım:
Yolcular oturun mezar taşımda!
Yolcular önümde fısıldaşacak,
Yolcular aşmaz yollar aşacak.
Taşımı yerlere yatıracağım;
bende bir gün böyle haykıracağım!

CANSIZ AT

Bilmem kaç ı kaç geçe,
Bilmem kaça kaç kala
Ya erkence, ya gece,
Sıram gelir hoppala!

Altımda gacıır gucur,
Kişner durur cansız at...
İşte servili çukur;
Ve ölümsüz hakikat!

GÖZLER

Bir şey kalmaz,yalınız,
Kalır maziden gözler.
Ölürde her yanımız,
Sağ kalır, nerden gözler?

Birer yıldız olur da,
Kırpışıklar havada,
Kupkuru bir kafada,
Apaçık giden gözler...

BİTER

Kalkılır bir yerde, kalır oyuncak,

Kurgular biter.

Ölüm....O geldi mi ne va rkorkacak?

Korkular biter.

Fikir açmaz artık beyinde kuyu;

Burgular biter.

Unuturuz hayat adlı uykuyu,

Uykular biter.

Biter, her şey biter, ses, şekil ve renk,

Korkular biter.

Kabir sualiyle kapanır kepenk,

Sorgular biter.

ŞÜKÜR

Kıyamete kadar yıkılmaz çatı;

Kabir!

Ha doksan bir olmuş evlerin katı,

Ha bir!

Karanlık deştikçe dipsiz karanlık.....

Düşün!

Olanca gerçeği işte bir anlık

Düş'ün!

Tükür bu hayatın irin yüzüne!

Tükür!

Gam yeme çıkmak var yolun düzüne;

Şükür!

ŞÜKÜR

Kıyamete kadar yıkılmaz çatı;

Kabir!

Ha doksan bir olmuş evlerin katı,

Ha bir!

Karanlık deştikçe dipsiz karanlık.....

Düşün!

Olanca gerçeği işte bir anlık

Düş'ün!

Tükür bu hayatın irin yüzüne!

Tükür!

Gam yeme çıkmak var yolun düzüne;

Şükür!

TABLO

Ölümü sığdıramaz,
Akıl daracık koğuk.
Ölemez çıldıramaz,
Ağlar boğuk boğuk.

İlâç yarım şişede,
Koltuk mahzun, köşede,
Ev halkı telaşede,
Ölü yerde sopsoğuk....

BOŞ DÜNYA

Gittiler... Bana dünyam

Birden bire boş geldi.

Seçilmiş oldu eşyam.

Odalarım loş geldi.

Gözlerim müebbette,

Günü gelir elbette...

Gelir, Melek nöbette,

Safa geldi, hoş geldi..

ARALIK KAPI

Bu dünya bir kuyu, havasız çömlek;

Daralıyorum!

Kelime manayı boğan bir gömlek!

Paralıyorum!

Allah ismi varken lûgat ne demek!

Karalıyorum!

Kapımı, buyursun diye o Malek;

Aralıyorum!

GEÇİLMEZ

Bu kapıdan kol ve kanat kırılmadan geçilmez;

Eşten dosttan sevgiliden ayrılmadan geçilmez.

İçeride bir has oda, yeri samur döşeli;

Bu odadan gelsin diye çağrılmadan geçilmez.

Eti zehir, yağı zehir, balı zehir dünyada,

Bütün fani lezzetlere darılmadan geçilmez.

Varlık niçin, Yokluk nasıl, yaşamak ne
topyekûn?

Aklı yele verip çıldırmadan geçilmez.

Kayalık boğazlarda yön arayan bir gemi;

Usta kaptan kılavuze varılmadan geçilmez.

Ne okudun, ne öğrendin, ne bildinse berhavâ;

Yer çökmeden, gök iki şak yarılmadan
geçilmez.

Geçitlerin, kilitlerin yalnız O'nda şifresi;

İşte, işte o eteğe sarılmadan geçilmez!

GELİYORUM

Geliyorum!

Tülbent içinde çenem;

Eski kütükte senem;

Geliyorum!

Meliyorum!

Dağlar hasret duvarı.

Dağıttılar davarı,

Meliyorum!

Eliyorum!

Akıl sormaya mecbur;

Gökleri kalbur kalbur

Eliyorum!

Çeliyorum!

Ey nefis keyfince dayat!

Bir çelmelik bu hayat!

Çeliyorum!

BÜYÜK RANDEVU

Büyük randevu... Bilsem nerede, saat kaçta?

Tabutun tahtası, bilsem hangi ağaçta?

DİPSİZ KUYU

Ağzıma soğuk kurtlar dolacak, gözüme kum;

Dipsiz kuyu, sürdükçe zaman, sürececek uykum....

YOKLUK

Yokluk, o donduran buz, o söndüren karanlık;
Büsbütün bilgisizlik ve tam bir unutkanlık.....

HABERİ YOK

Œu geçeni durdursam, çekip de eteğinden;

Soruversem: Haberin var mı leceğinden?

GEÇER AKÇA

Hasis sarraf, kendine bir başka kese diktir!

Mezarda geçer akça neyse, onu biriktir!

NASIL

Başım ığlıklı ocuk, onu nasıl avutsam?

Ne yapsam da ölümü bir saatcik unutsam?...

EZAN

Ölürken aynı âhenk, salâ sesinden sızan:
Kulağıma doğduğum günde okunan ezan.

HASRET

Ölecek miyim, tam da söylecek çağымda
Söylemedik cümlelerin hasreti dudağымda....

ZAFER ARABASI

Sultan olmak dilersen, tacı, sorgucu unut!

Zafar araban senin, gıcırtilı bir tabut!

TABUT

Ufka bakarlar: Ölüm uzakta mı, uzakta...

Ve tabut bekler, suya inmek için kızakta...

GİTTİLER

Dostlarım ev eşyamdı, bir bir gitti diyorum.

Artık boş odalarda ölümü bekliyorum...

TEBESSÜM

Bu dünyada renk, nakış, lezzet, ne varsa küsüm;
Gözümde son marifet, Azrail'e tebessüm...

BAYRAM

Ölüm ölene bayram, bayrama sevinmek var;

Oh ne güzel, bayramda tahta ata binmek var!...

O DEM

O dem çocuklar gibi sevinçten zıplar mısınız?

Toprağın altındaki saklanbaçta var mısınız?

HÜNER

O demde ki, perdeler kalkar, perdeler iner,
Azrail'e "hoş geldin!" diyebilmekte hüner...

KAPI

Kapı kapı bı yolun son kapısı ölümse;
Her kapıda ağlayıp o kapıda gülümse!

MÜJDE

Öleceğiz; müjdeler olsun, müjdeler olsun!

Ölümde öldüren Rabbe secdeler olsun!

GÜZEL ŞEY

Ölüm güzel Şey; budur perde altından haber....

Hiç güzel olmasaydı ölürmüydü Peygamber?....

ŞEHİR

KALDIRIMLAR (1)

Sokaktayım, kimsesiz bir sokak ortasında;
Yürüyorum, arkama bakmadan yürüyorum.
Yolumun karanlığa saplanan noktasında,
Sanki beni bekleyen bir hayâl görüyorum.

Kara gökler kül rengi bulutlarla kapanık;
Evlerin bacasını kolluyor yıldırımlar.
İn cin uykuda, yalnız iki yoldaş uyanık;
Biri benim, biri de serseri kaldırımlar.

İçimde damla damla bir korku birikiyor;
Sanıyorum her sokak başını kesmiş devler...
Üstüme camlarını, hep simsiyah, dikeyiyor;
Gözüne mil çekilmiş bir âmâ gibi evler.

Kaldırımlar, çilekeş yalnızların annesi;
Kaldırımlar, içimde yaşamış bir insandır.
Kaldırımlar, duyulur ses kesilince sesi;
Kaldırımlar, içimde kıvrılan bir lisandır.

Bana düşmez can vermek, yumuşak bir kucakta;
Ben bu kaldırımların emzirdiği çocuğum!
Aman sabah olmasın bu karanlık sokakta;
Bu karanlık sokakta bitmesin yolculuğum!

Ben gideyim, yol gitsin, ben gideyim, yol gitsin;
İki yanımdan aksın bir sel gibi fenerler.
Tak,tak ayak sesimi aç köpekler işitsin;
Yolumun zafer tâkı, gölgeden taş kemerler.

Ne sabahı göreyim, ne sabah görüneyim;
Gündüzler size kalsın verin karanlıkları!
Islak bir yorgan gibi sımsıkı bürüneyim;
Örtün, üstüme örtün, serin karanlıkları.

Uzanıverse gövdem taşlara boydan boya;
Alsa buz gibi taşlar alнімdan bu ateşi.
Dalıp sokaklar kadar esrarlı bir uykuya,
Ölse kaldırımların kara sevdalı eşi....

KALDIRIMLAR (2)

Başını bir gayeye satmış kahraman gibi,
Etinle, kemiğinle, sokakların malısın!
Kurulup sitesine bir tahtaravan gibi,
Sonsuz mesafelerin üstünden aşmalısın!

Fahişe yataklardan kaçtığın gündən beri,
Erimiş ruhlarımız bir derdin potasında.
Senin gölgeni içmiş, onun gözbebekleri;
Onun taşı erimiş senin kafatasında.

İkinizinde ne eş ne arkadaşınız var;
Sükût gibi münzevi, çığlık gibi hürsünüz.
Dünyada taşınacak bir kuru başınız var;
Onu da, hangi diyar olsa götürürsünüz.

Yağız atlı süvari, koştur atını, koştur!

Sonunda kabre çıkar bu yolun kıvrımları.

Ne kaldırımlar kadar seni anlayan olur,

Ne senin anladığın kadar kaldırımları...

KALDIRIMLAR (3)

Bir esmer kadındır ki, kaldırımlarda gece,
Vecd içinde başı dik, hayalini sürükler.
Simiyah gözlerine, bir ân gözüm değince,
Yolumu bekleyen genç, haydi düş peşime, der.

ondan bir temas gibi rüzgâr beni bürür de,
Tutmak, tutmak isterim onu göğsüme alıp.
Bir türlü yetişemem, fecre kadar yürür de,
Heyhat, o bir ince ruh, bense etten bir kalıp.

Arkamdan bir kahkaha duysam yaralanırım;
Onu bir başkasına râm oluyor sanırım,
Görsem pencerelerde, soyunan bir karaltı.

Varsın, bugün bir acı duymasın gözyaşımdan;
Bana rahat bir döşek serince yerin altı,
Bilirim, kalkmayacak, bir yâr gibi başımdan....

OTEL ODALARI

Bir merhamettir yanan, daracık odaların,
İsli lambalarında, isli lambalarında.

Gelip geçen her yüzden gizli bir akis kalmış,
Küflü aynalarında, küflü aynalarında.

Atılan elbiseler, boğazlanmış bir adam,
Kırık masalarında, kırık masalarında.

Bir sırrı sürüklüyor, terlikler tıpır tıpır,
İzbe sofralarında, izbe sofralarında.

Atıyor sızılarını, çıplak duvarda nabzı,
Çivi yaralarında, çivi yaralarında.

Kulak verin ki, zaman, tahyayı kemiriyor,

Tavan aralarında, tavan aralarında.

Ağlayın, âşinasız, sezsiz, can verenlere,

Otel odalarında, otel odalarında!.....

BACALAR

Görürüm, çıkmışlar, kararmışlar çatılardan,
Kemik bir kol nasıl fırlarsa mezardan.
Her ân, bir haberi kollar gibi yukardan,
Dipsiz maviliğin esrarını kurcalar,
Bacalar....

Kimi ince, kimi uzun, kimide kısa;
Dalmışlar başbaşa afyon çekerek yasa.
Onlar, insanların gözünde bir kartalsa,
İnsanlar, onların gözünde karıncalar,
Bacalar....

Kimbilir, belki de evlerin cinleridir;
Kolları bir dâvet gibi göğe yükselir,

Ölüler, ölüler, arka arkaya gelir,
Ruhların mehtaba daldığı taraçalar,
Bacalar....

Azap kuleleri, cüceleşmiş devlerin;
Kör mazgallarında raksı var alevlerin.
Öyle evciller ki, tepesinde evlerin,
Kopuyor içinde görünmez facialar,
Bacalar....

İSTASYON

Burda gelir insana,
Boş günlerin usancı.
Çalar birden kampana,
Ölüm çanından acı.

Sonra bir düdük öter,
Kesik çığlıklarla der:
Burdan bildik gidenler,
Yarın döner yabancı...

İSKELE

Yorulmuş esnemekten,
Herkes neyi bekliyor?
Bir ölü beklemekten,
Bu bekleyiş daha zor.

Geldi yorgun ve hazin,
Hiç de sezdirmeksizin,
Sularla kabrimizin,
Yolunu açan vapur....

SOKAK

Öyle bir sokak ki, bu
Her köşede bir kadın;
Geçene, öz yolcusu
Gibi bakar.... Anladın...

Ve kalbin sana sorar:
Bakıp geçmekte ne var?
Sen de her insan kadar
onlara aşınaydın...

CANIM İSTANBUL

Ruhumu eritip de kalıpta donsurmuşlar;
Onu İstanbul diye toprağa kondurmuşlar.
İçimde tüten bir şey;hava,renk, edâ, iklim;
O benim, zaman, mekân aşır geçmiş sevgilim.
Çiçeği altın yıldız, suyu telli pulludur;
Ay ve güneş ezelden iki İstanbulludur.
Denizde toprak, yalnız onda ermiş visale;
Ve kavuşmuş rüyalar, onda, onda misale.

İstanbul benim canım;

Vatanım da vatanım...

İstanbul,

İstanbul....

Tarihin gözleri var, sular da delik delik;
Servi, endamlık servi, ahirete perdelik...
Bulutta şaha kalkmış Fatih'tan kalma kır at;
Pırlantadan kubbeler, belki bir milyar kırat...
Şahadet parmağıdır göğe doğru minare;
Her bakışta o mana: Öleceğiz ne çare?
Hayattan canlı ölüm, günahattan baskın rahmet;
Beyoğlu tepinirken, ağlar Karacaahmet...

O mânayı bul da bul!
İlede İstanbul'da bul!
İstanbul,
İstanbul....

Boğaz gümüş bir mangal, kaynatır serinliği;
Çamlıca'da, yeredir göklerin derinliği.

Oynak sular yalının alt katına misafir;
Yeni dünyadan mahzun, resimde eski sefir.
Her akşam camlarında yangın çıkan Üsküdar,
Panli ahşap konak, koca bir şehir kadar...
Bir ses, bilemem tanbur gibi mi, ud gibi mi?
Cumbalı odalarda inletir "Kâtibim"i.....

Kadını keskin bıçak,
Yaze kan gibi sıcak.
İstanbul,
İstanbul....

Yedi tepe üstünde zaman bir gergef işler!
Yedi renk, yedi sesten sayısız belirişler...
Eyüp öksüz, Kadıköy süslü, Moda kurumlu,

Adada rüzgâr, uçan eteklerden sorumlu.

Her şafak Hisarlarda oklar çıkar yayından

Hâlâ çığlıklar gelir Topkapı Sarayından.

Ana gii yâr olmaz, İstanbul gibi diyar;

Güleni şöyle dursun, ağlayanı ağlayanı
bahtiyar...

Gecesi sümbük kokan

Türkçesi bülbül kokan

İstanbul,

İstanbul....

APARTMAN

Sır vermeye alışkan

Pencereler aydınlık.

Duvara şüphe çakan

Gölgelerde şaşkınlık.

Üst üste insan türü,

Bu ne hayat, götürü!

Yakınlıktan ötürü

Kaçıp gitmiş yakınlık...

KARACA AHMET

Deryada sonsuzluğa fikretmeye ne zahmet!

Al sana derya gibi sonsuz Karacaahmet!

Göbeğinde yalancı şehrin, sahici belde;

Ona sor, gidenlerden kalan neymiş elde?

Mezar, mezar, zıtların kenetlendiğı nokta;

Mezar, mezar, varlığa yol veren geçit, yokta...

Onda sırların sırrı: Bulmak için kaybetmek.

Parmakların saydığı ne varsa tüketmek.

Varmak o iklime ki, uğramaz ihtiyarlık;

Ebedi gençliğin taht kurdugu yer, mezarlık.

Ebedi gençlik ölüm desem kimse inanmaz;

Taş ihtiyarlar, servi çürür, ölüm yıpranmaz.

Karacaahmet bana neler söylüyor, neler!

Diyor ki, viran olmaz tek bucak, viraneler,
Zaman deli gömleği, Onu yırtan da ölüm;
Ölümde yekpare ân, ne kesiklik ne bölüm..
Hep olmadan hiç olmaz, hiçin ötesinde hep;
Bu mu dersin, taşlarda donmuş sükûta sebep?
Kavuklu, baş örtülü, fesli, baş açık taşlar;
Taşlara yaslanmış da küflü kemikten başlar,
Kim dolu sözleriyle süzüyor insanları;
Süzüyor, sahi diye toprağa basanları,
Onlar ki, her nefeste habersiz öldüğünden,
Gülüp oynamaktalar, gelir gibi düğünden.
Onlarki sıfırlarda rakamları bulmuşlar;
Fikirden kurtularak ölümden kurtulmuşlar.
Söyle Karacaahmet, bu ne acıklı talih!
Taşlarına kapanmış ağlıyor koca tarih!

NUR ŐEHİRİ

Őehirlerde tabanım değil, yreğim yarık:

Nur Őehrine gidelim, yürü, çilekeş çarık!

ŒEHRİN KALBI

Nur yolunu tıkıyor yüzbir katlı gökdelen.

Bir küçük iğne yok mu Œehrin kalbini delen?

TABIAT

ŞEHİRLERİN DIŞINDAN

Kalk arkadaş, gidelim!

Dereler yoldaşımız,

Dağlar omuzdaşımız,

Dünyayı seyredelim,

Şehirlerin dışından.

Esmerden, sarışından

Kaçalım kurtulalım!

Haydi yürü, bulalım;

Kat kat çıkmış evlerin,

O cam gözlü devlerin

Gizlediği âlemi!

Bir tüy gibi yel alsın,

Bir dal gibi sel alsın,

Bizden menbus elemi.
Attığımız nâralar,
Yol açsın karanlıkta.
Çeksin bizi mağralar,
Bir derin ormanlıkta;
Öttürüp sert bir ıslık,
Yılanları çağıralım.
Peşinden çığlık çığlık,
Çakallara bağıralım,
Ötelim baykuşlarla.
Kızıl akşamüstleri.
Hicret eden kuşlarla.
Sema, deniz ve yeri
Çepe çevre, iklim iklim.
Dolaşalım gezelim!
Yollar bizden bir izdir,

Ne duysak sesimizdir.
Ne görsek benzer bize.
Hiç şaşmayan bir saat
Gibi işler tabiat,
Uyarak kalbimize.
Mevsimler boğum boğum,
Zamanım ipliğinde.
Başı görünmez doğum,
Sonu ölçülmez hayat...

Hayvan, nebat ve cemaat,
Hepsi ilk gençliğinde.
Ölen ölür, yıpranmaz;
Giden gider, aranmaz.
Böyle geçer ömrümüz,

Bir gün gelir lrz,
Haberimiz olmadan.
Ve o zaman, ozaman,
Hayat neymiş görürsün!
Bırak, keyfini sürsün,
şehirlein, köleler!
Yeter bizi tuttuğu!
Tkensin velveleler!
Kalk arkadaş, gidelim!
İnsanın unuttuğu
Allah'ı zikredelim;
Gl ve sümbül hırkamız,
Sular, kuşlar, halkımız....

GARİBCİK

Bahçemde Yusufcuk adlı kuş
Öter hep: Necipcik, Necipcik!
Bir iğne, kalbime sokulmuş,
Başıma küt diye bir dipcik...

Tabiat gurbetten bir pusu;
Çırpınır, denizi arar su.
Haykırır, baykuşu, kumrusu:
Var yürü garibcik, garibcik....

SES

Her taraf pırıl pırıl;
Toz yağmuru, samandan.
Rüyada bastırıldım,
Ses geliyor ormandan.....

Süzülmüş ki, süzülmüş,
Son kelime harmandan;
Altından bir anahtar,
Ses geliyor ormandan.....

Benim bir bilmecem var,
Daha rift zamandan.
Çözölsene kördüğüm!
Ses geliyor ormandan.....

Arkalarda Őehirler,
Kıvılcımdan, dumandan,
Hasretten daha ılık,
Ses geliyor ormandan.....

Kaçın, kaçın kuytuyu,
Ahtani oftan, amandan!
Kafdağına giden yol,
Ses geliyor ormandan.....

Bir yıldızdan münzevî
Bir sahilsiz ummandan,
Gariblere bir haber,
Ses geliyor ormandan.....

AZGIN DENİZ

Hangi hissin parmağı dokundu ki, derine,
Düştü bir gizli alev salkımı içerine?
Hasgi kabus bastı ki, seni uykularında,
Birdenbire cehennem kaydadı sularında?
Örtüldü baştan başa tenin beyaz bir terle,
Duman duman yayılan incecik köpüklerle.
Hangi dert kaldı, söyle bağına üşüşmeyen,
Hangi ölüm şarkısı, bu dilinden düşmeyen?
Hangi öfkeyle yüzün, böyle karıştı yer yer,
Sana yan mı baktıla, bir şey mi söylediler?
Bir şey dinleme artık, artık bir şey dinleme!
Çağır, bütün günahkâr ruhları cehenneme!
Karşına sail, kaya, insan kim çıkarsa vur!
Vur başına, âlemde, kör, sağır, ne varsa vur!

Sal her taraftan, dağdan, gökten, pencereden sal!

Nihayet kala kala dünyada tek kişi kal!..

DALGALAR

Sarmış deniz kızları gibi dalgalar bizi,
Uzun saçları gümüş, şeffaf tenleri fosfor.
Yumuşak başlariyle sarsarak teknemizi,
Yolcu gittiğin sahil nerde diye bağıyor..

Ne bir kıyıdan eser, ne bir ışıktan eser,
Sulardan daha derin, yolun karanlıkları.
Dalgalar yürüyünüz, arayalım beraber,
Başımızı dövecek yalçın kayalıkları!....

SUSAN DENİZ

Gittim gittim, denizin,

Sınır yerine vardım.

Halin banada geçsin!

Diye ona yalvardım.

Bir çılgın vesvelede,

İçim didiklense de,

Olayım o cüssede,

Onun gibi susardım...

DAĞLARDA ŞARKI SÖYLE

Al eline bir değne,
Tırman dağlara Şöyle!
Şehir farksız olsun tek,
Mukavvadan bir köyle.

Uzasan göğe ersen,
Cücesin Őehirde sen;
Bir dev olmak istersen,
Dağlarda Şarkı söyle!

YILDIZLI BİR GECEDE

Sema bize seslenir;

Kalma, gel, işkencede!

Ruhumuz ebedidir;

Bunu duy, tek hecede!

Ömür ki, bir kurak çöl,

Onu tek bir güne böl;

Şebnem gibi doğ ve öl,

Yıldızlı bir gecede!...

MADDE VE RUH

Ne varsa nakış nakış, tabiatta, maddede,
Gözlerimdeki nurun aksi, beyaz perdede...

SU (1)

Bir haman ki, arınma gayesinden şahaser;
Arınmışların yeri, Cennette nurlu Kevser.

SU (2)

Kâinatta ne varsa suda yaşadı önce;

Üstümüzden su gecer doğunca ve ölünce.

SU (3)

İnsanlar habersizken yolların verâsından,
Gökle toprak arası su şaşmaz mecrasından.

SU (4)

Su kesiksiz kareket, zikir, ahenk, şırıltı;
Akmayan kokar diye esrarlı bir mırıltı..

SU (5)

Kâh susar, kâh çırpınır, kâh ürperir, kâh çağlar;
Su, eşyayı kemiren kfe ve pasa ağlar..

SU (6)

Su bir Şekil ũstü ruh, kalıplarda gizlenen;

Yerde kire battımı, bulutta temizlenen....

SU (7)

Bu dünya insanlığa manevî hamam olsa;
Her rengiyle insanlık tek renkte tamam olsa...

SU (8)

Su duadır, yakarış, berraklık, saffet;

Onu madeni gökte altınlar gibi sarfet!

TECRIT

NE İLERİ, NE GERİ

Ne ileri, ne geri;
Kimlerin var haberi
Benim sonsuz dünyamdan?
Belki sabahtan beri
Ve belki akşamdan,
Bakıyorum bir camdan,
Renkrnk billur eframdan,
Haberim yok, rüyamdan,
Ne geri ne ileri!

İskemle düşmüş, bırak,
Açma, çalsın çingirak!
Geçen trenlere bak;
Rüyada bir kabartma.

Onlar gidiyor ama,
Kalıyor dumanları.
Tirenler götürüyor,
Dağdan dağa sürüyor,
Kendi gölgelerinden
Başsız gövdelerinden
Kaçışan insanları....
Ve rüzgâr üfürüyor,
Geride dumanları.
Ve rüzgâr üfürüyor,
Kaynaşan ummanları.

Vaz geç onlardan vaz geç!
İstediğim bu değil;
Ve o değil, şu değil.
Eğil, ruhuma eğil!

Bin hayal içinden geç
Ve benim hülyamı seç!

Bak şu ağaçlı yola,
Bize doğru geliyor.
Orda üç kız kol kola,
Bize doğru geliyor.
Kömür tozundan ince,
Su gibi şeffaf gece,
Doldurmuş yüzlerini,
Silmiş pürüzlerini.
Kalmamış, Meryem gibi
Yüzlerinde kırıışık;
Ve o Bâkirem gibi,
Yüzleri birer ışık,

Vücutları bir âhenk.
Öyle hafif ki, onlar,
Elimizi uzatsak,
Havayı kımıldatsak,
Bir âhenk gibi ürkek,
Havada eriyecek.

Başka ses, ayrı biçim,
Ne de istiyor içim,
Kapının kenarına,
Parmaklık duvarına,
Bir genç aşık otursun.
Tel tel sazını kursun,
Karanlıkla başbaşa,
Gömsün başını taşa.

Ve derin, sıcak, uzun
Şarkısı okusun.

Tirenler gitmeseydi.
Yolda gezen kızları,
Rüzgâr eritmeseydi.
Döşekler yalnızları,
Dürtme, itmeseydi.
Şarkılar bitmeseydi.

Bu çözümez bilmece;
Hep sayı, harf ve hece...
Peçe üstünde peçe....
Böyle aynı noktanın
Üstünde saatlerce,

Benliđđime eğilsem,
Sabah, akşam ve gece,
Ortasında odanın,
Karanlıkla çevrilsem,
Bir çözümez bilmece;
Hep sayı, harf ve hece.....
İçinden bu kafanın,
Fâni dünyayı silsem.
Dünyalar nice nice;
Yavaşça ölebilsen,
Yeni baştan dirilsen,
Duysam, görsem ve bilsen!
Ne ileri, ne geri,
Ne geri, ne ileri!....

YOLLAR VE GÖKLER

Üstüste, altaltalar,
Bende gökler ve yollar.

Gökler kat kat mavilk.
Yollar kol kol servilik.

Yollar nereye gider,
Ve ne düşünür gökler?

Göklerin bir sırrı var,
Onu arıyor yollar.

Gökler suda titriyor,
Gökler suda bitiyor.

Göklerin yüzü yerde,
Yollarınki göklerde

Bu yollarda izimiz.

Bu göklerde gizlimiz.

Yollar beni vâdîrîn!

Gökler, tutup kaldîrîn!

YENİ

Neymiş o, kimmiş o, eskimeyecek?

Ruhiyle, öziyle daima taze,

Su ve ekmek gibi her zaman aziz....

Cümle son bulmadan bitiyor gerçek;

Zamanın ardında kalan cenaze.

Hakikat göklerde şimşekten bir iz.

Güzellik hep yeni, yenilik güzel,

Dostunu bulan aşk sonsuz ömürlü,

Sevgili hayarlar ama aşk yeni.

Kalbinde birleşik elbette ezel.

Ateş çubuklarla klbin mühürlü,

Bizim köyde ara pörsümeyeni!..

HANI YA?

Gözüne mil çekersen
Görünür gerçek dünya.
Aynalarda sen, hep sen;
Dost, sevgili, hep riya!

Kaç, kurtul kelimededen;
Ağlamadan, gülmeden!
Hani ya sen ölmeden,
Ölecektin, hani ya?...

MEÇHUL

Sordular: Adresi ne?.. Çeşmeye karşı, dedim;
"Çanakkale içinde aynalı çarşı" dedin.

AKIL

Cüce akıl, bilmece salıncağında çocuk:

"Bir ufacık fıçıcık, içi dolu turşucuk"....

VAR - YOK

"Var"ın altında yokluk, yokun altında varlık;

Başını kaldırda bak, boşluk bile mezarlık..

İMAN

Yum gözünü, kalbine her ân yokluğunu üfür

"Kendinden geçmek iman, kendinde olmak küfür".

HAKİKAT

Allah'a hakikatten yola çıkmak, meşakkat;

Allah'tan yola çıkıp varılan şey, hakikat....

GAYE

Perdenin ardı perde, perdenin ardı perde,
Her siper aşıldıkça gaye öbür siperde.....

ATEŞ

İçimde bir fırın var, ateşi yakan ateş,
O ne alev deryası, çiçek bahçasine eş.

CEHENNEM

Ateş benim yıkayan, yuyan, emzirem annem!

Bir arınma kurnası olsa gerek cehennem.....

LÂTİF

Aşya latifleştikçe göze görünmez olur;
Solucan kanat taksa yerde sürünmez olur.

MANTIK

Dağı tanıyan, nasıl tanımaz uğurumu?

Mademki yükselş var, iniş olmaz olur mu?

ZAMAN

Zaman, sudan çıkarıp suya daldıran dolap;

Bir varlık ve bir yokluk; her tasta bir inkılâp....

KESİKSİZ ÂN

Zamanın olmadığı diyar acaba nasıl?

Kesiksiz bir ân mıdır bundan sonraki fasıl?

HİÇ

Âlemin küfre göre, hem başı, hem sonu "hiç"....

"İki hiç" arasında varlık olur mu hiç?...

KADER

Kader, beyaz kâğıda sütle yazılmış yazı;
Alindeyse beyazdan, gel de sıyır beyazı!.....

OLUR - OLMAZ

Olmaz bil de "olur"u, olur bilde "olmaz"ı;

Buluver günü geçmez, pörsümez ve solmazı.....

VARLIK

Tek neşe bu dünyada, var olmanın sevinci;

Ve tek ilim, varlığın bilinmeden bilinci.....

İN-ÇIK

Çıktım, çıktım, inilmez dağlar elimden tuttu;

İndim, indim, çıkılmaz çukurlar beni yuttu.

AYRI AYRI

Ne kadar göz bebeği varsa üst üste gelse

Yine ayrı manzarayı, ayrı görüş herkese.

AYRI AYRI

Ne kadar göz bebeği varsa üst üste gelse

Yine ayrı manzarayı, ayrı görüş herkese.

AYRI AYRI

Ne kadar göz bebeği varsa üst üste gelse

Yine ayrı manzarayı, ayrı görüş herkese.

VE HAYRET

Œeyh-i Ekber diyor ki. "en büyük makam hayret"

İki bir, iki eder demek bile cesaret....

KELİME

İman. İhlas, vecd ve aşk, bunlar birer kelime...

Kelimeyi boğardım verselerdi elime.....

EKSİK

Göz attığım her şeyde işte o şeydir eksik;

Mekân kopuk kopuktur, zamanda kesik kesik.....

BESTE

Halim, açık denizde düdük çalan bir gemi;

Kim duyar, ötelerden haber veren bestemi?....

BİR

Varlık yalnız Bir'dedir, Toplam bölüm hep birde...

Devam eden yalnız bir, sayıda dört tekbirde....

SAYILAR

Sayılar yalnız Bir'in kendi dalgalanışı,

Sayılar kemmiyetin keyfiyeti anışı....

HİÇ Mİ HİÇ

Sayılarda çoğalmak, niçin, ne olmak için?

Bir tek hiçtir çarpışı, kırk milyona bir hiçin...

BİR

"Bir"i deşerken her ân beynini yiyen adam

Sayılar köpürdükçe "Allah bir!" diyen adam...

BU DÜNYA

Bu dünya bir tamam'dan eksiklikler âlemi;

Kopuşlar, ayrılıklar, kesiklikler âlemi....

HÂTIRA

Renk renk hâtıralarım oda oda silindi;

Anne kokan bir Türkçem vardı, o da silindi.

HÂTIRA

Renk renk hâtıralarım oda oda silindi;

Anne kokan bir Türkçem vardı, o da silindi.

YENİ

Tohum çatlar da bilmem, kafa nasıl çatlamaz?

Yeni odur ki, solmaz, pörsümez, bayatlamaz.

AŞK

Allah, Resûl aşkıyle yandım, bittim kül oldum!

Öyle zayıfladım ki, sonunda herkül oldum.

OYUNCAK

Kırıldı oyuncağım, artık bir daha gülmem;
Toz olur, toprak olur, duman olurum ölmem!

UKDE

UKDE

Biriktir; delik kese!
Yetiştir toprak köse!
Hep kesiklik hep eksiklik,
Hadisede hadise.
Nasılaalsın deryayı;
Kafa bir küçük kâse...
Akla yoktur çıkar yol;
Ne hesap ne hendese!
Gelde suda aksi tut!
Gölgeyi tık kafese!
Şu zaman dediğinden
Bir tek anmış son hissese.
Istrap ki, gövdesi,
Boşluğa sığmaz cüsse.

Rahatlık senin deden;
Benim annem vesvese.
Bu ukdenin dilinden,
Kalmadı anlar kimse.
Mezarda sır, mezarda;
O bilir bilse bilse.
Kurtuluşmu muradın,
Yolmu aradın kese?
Ataşe gir gölgelen!
Kaynar suda gülümse!

PERDELER

Perdeler, hep perdeler...

Her yerde her yerdeler.

Pencerede, kapıda.

Geçitte, kemerdeler....

Perdeler, hep perdeler...

Ya benim sevdiklerim,

Şimdi nerde, neredeler?

Önü bomboş perdenin;

İçerde, içerdeler!

Perdeler, hep perdeler..

Gönülde asıl perde;

Önu hangi göz deler?

Surat maske altında,
Sis altında beldeler.
Perdeler, hep perdeler...

Perdeye doğru akın;
Atlılar, piyadeler.
Yollar, yönler dolaşık;
Değişik ifadeler.
Perdeler, hep perdeler....

Bir tohumda bin gömlek.
Giyim giyim fideler.
Kalbler dilini yutmuş;
Bangır bangır mideler,
Perdeler, hep perdeler...

Son oktada son perde;

Çevrilmiş seccadeler.

Orada işte işte,

Ölümden âzadeler!

Perdeler, hep perdeler...

YÜZ KARASI

Beni şafak vakti bir el dürtükler;
İdam mahkumu, kalk, bekliyor savcı!
Zindan avlusunda öter düdükler;
Bir güneş doğar ki, zakkumdan acı...

İpten indirilir, yine uslanmam,
Belâ...Belâ bende yakıcı şehvet...
Bir olur ateşi görmemle yanmam;
Dipsiz uçurumda kaçılmaz davet.

Bak nasıl silinir bu yüz karası;
Elimde ölümü öldüren silah,
Alnımda toz pembe secde yarası,
Lügât kitabımda tek isim: Allah...

KAFİYELER

Ne diye,

Bu şuna,

Şu, buna

Kafiye?

Başa taş,

Aşa yaş,

Hey'e ney,

Tuhaf şey!

Kafiye

Mantığı,

O mantık!

Hediye

Sandığı,

Bu sandık!

O mantık,

Bu sakta-

Ta sandık,

Ve yandık.

Ne yandık!

Hendese,

Kümese

Tıkılmak.

Hadise,

Kırkayak,

Adese,

Oyuncak.

Vesvese,

Gök bayrak.

Ölümse,

Gel dese;
Tak, tak, tak!
Mu-hak-kak!

Sorular
Sordular,
Neden çok,
Nasıl yok,
Niçin var?

Sanatsız
Papağan,
Neden çok;
Ve atsız
Kahraman,

Niçin yok?

Çok ve yok,

Yok ve çok,

Aç ve tok,

Tok ve aç;

Tut ve kaç!

Saklambaç.

Neden çok,

Nasıl yok,

Niçin var?

Niçin'i,

Boğarken

Piçini,

Yatakta
Bastılar,
Şafakta
Astılar.

Ve derken:
Nasıl yok,
Niçin var?

Bir varmış,
Bir yokmuş.
Kararmış
Ve kokmuş
Dünyamız.
Rüyamız kapkara.

Manzara:

Gebeler

Döşeksiz.

Ebeler

İsteksiz.

Kubbeler

Desteksiz.

Habbeler

Süreksiz.

Türbeler

Meleksiz.

Tövbeler

Gerçeksiz.

Cübbeler

Yüreksiz.

Cezbeler

Şimşeksiz.

İzbeler

Emeksiz.

Hağbeler

Ekmeksiz.

Kafiye,

Hikâye!

Dâvâ tek:

Ölmemek!

Peygamber!

Ne haber?

Bir batan

Var: Vatan!

Kandil loş,
Ocak boş:
Ve dağ dağ
Elveda!

Gitme kal!
Nefes al!
Emir tez,
Bekletmez!
Ve o nur
Bulunur!
İşte iz!
Geliniz!
Toprak post,
Allah dost....

KIVRIM KIVRIM

Vehim kadehinde zehirli tütsü.....

Kıvrım kıvrım,

Beyin trps....

Durulan sonsuzluk, yemyeşil gece.....

Dalga dalga,

Büyük düşünce...

Tek l, her Şeyin her Şeyden farkı.....

Âhenk âhenk,

Bir yatan Şarkı....

GEÇEN DAKİKALARIM

Kimbilir nerdeseniz,

Geçen dakikalarım?

Kimbilir nerdesiniz?

Yıldızların koklarım,

Düştüğü yerdesiniz;

Geçen dakikalarım?

Acaba tütsü yaksam,

Görünürmü yüzünüz?

Acaba tütsü yaksam?

Siz benim yüzümsünüz

Egilip suya baksam,

Görünür mü yüzünüz?

Gitti bütün güzeller;
Sararmış biri kaldı,
Gitti bütün güzeller.

Gün geldi saat çaldı,
Aranızda verin yer;
Sararmış biri kaldı!

ZAMAN

Nedir zaman, nedir?

Bir su mu, bir kuş mu?

Nedir zaman, nedir?

İniş mi, yokulmu?

Bir sese benziyor;

Arkanız hep zifir!

Bir sese benziyor;

Önünüz tüm kabir!

Belki de bir hırsız,

İzi, lekesi var.

Belkide bir hırsız;

O yok, gölgesi var.

Annesi azabın,
Sonsuzluk, şarkısı.

Annesi azabın,
Cinnetin tıpkısı.

İçimde bir nokta;
Dönüyor aleve.
İçimde bir nokta;
Beynimde bir güve.

Akrep ve yelkovan,
Varlığın nabzında.
Akrep ve yelkovan,
Yokluğun ağzında.

Zamanın arkları,

Sizi yürütüyor!

Zamanın arkları,

Beni ğtyoor.

Zaman her yerde ve

Her Şeyin içinde.

Zaman her yerde ve

Acem'de ve in'de.

Kime kasam ondan;

Ha yakın, ha ırak?

Kime kasam ondan;

Ya sema, ya toprak....

NAKARAT

Küçükken derdiki dadım:

Çoğu gitti, azı kaldı.

Büyüdüm ihtiyarladım

Çoğu gitti, azı kaldı.

Vur kazmayı dağa Ferhat!

Çoğu gitti, azı kaldı.

Kişne kır at, kişne kır at!

Çoğu gitti, azı kaldı.

Doğar bir gün benim günüm,

Çoğu gitti, azı kaldı.

Kırk gün kırk gece düğünüm,

Çoğu gitti, azı kaldı.

Ektik, ektik yetişecek,

Çoğu gitti, azı kaldı.

Bütün yollar bitecek,

Çoğu gitti, azı kaldı.

Bir gün anlaşılır şiir;

Çoğu gitti, azı kaldı.

Ekmek gibi azizleşir,

Çoğu gitti, azı kaldı.

ŞÖHRET

Bir baltada indirdin,
Ağacımdan dalımı,
Bana zehir yedirdin,
Elâleme balımı.

İstemem, ne dil, ne mal,
Bana ne verdinse al!
Sazını kafana çal,
Ver bana kavalımı!.....

AYNALAR YOLUMU KESTİ

Aynalar, bakmayın yüzüme dik dik;
İşte yakalandık, kelpçelendik!
Çıktınız umulmaz anda karşıma,
Başımın tokmağı indi başıma.
Suratımda her suç bir ayrı imza,
Benmişim kendime en büyük ceza!
Ey dipsiz berraklık, ulvi mahkeme!
Acı, hapsettiğin sefil gölgeme!
Nur topu günlerin kanına girdim.
Kutsi emaneti yedim bitirdim.
Doğmaz güneşlere bağlandı vâde;
Dişlerinde köpek nefsin, irade.
Günah, günah, hasad yerinde demet;
Merhamet, suçumdan aşkın merhamet!

Olur mu, dünyaya indirsem kepenk:
Gözyaşı döksem, Nuh Tufanına denk?

Çıkamam, aynalar, aynalar zindan.
Bakamam, aynada, aynada vicdan;
Beni beklemeyin, o bir hevesti;
Gelemem aynalar yolunu kesti.

UYUMAK İSTİYORUM

İki yıldız arası göğe asılı hamak.....

Uyku, uyku... Zamansız ve mekansız, uyumak.

Uyumak istiyorum başım bir cenk meydanı;

Harfsiz ve kelimesiz düşünmek Yaradanı.

İlgisizlik, her şeyden kesilmiş ilgisizlik;

Bilmeyiz ki, en büyük ilme denk bilgisizlik.

Usandım boş yere hep gitmeler, gelmelerden;

Bırakın uyuyayım yandım kelimelerden!

Göz kapaklarımda gün, kapkara bir kızılık;

Kulağımda tarihin çıkrık sesi, bin yıllık.

Bir yurt ki bu, diriler ölü, ölüler diri;

Raflarda toza batmış Peygamberden bildiri.

Her gün yalnız namazdan namaza uyanalım;

Bir dilim kuru ekmek, acı suya banayım!

Ve tekrar uyuyayım ve kalkayım ezanla!
Yaşaya dursun insan hayat dediği zanla...

ÖLÜMSÜZLÜK

Sabah, akşam öğlende,

Aklım büyük şölende.

Bütünlük o "bir"dedir.

Sayı sayı bölende.

Bilmez yaşayan ölü;

Asıl habaer ölende.

Tek hat, tek yön, burada;

Giden de bir, gelen de.

O'nunla buluşmak var,

Sıra bize gelende.

O'na deki: Ey Resul

Ölümsüzlük kölende....

AYNADAKİ HAYALİME

Akmayan yaşlarla sıcacık yüzün;
Yavrum, bugün seni pek ölgün gördüm.
Gözünde bir küçük noktadır hüznün,
Neş'eni ne bugün, ne e dün gördüm.

Eğri dallar gibi halsiz, yorgunsun,
Birikmiş sularda daha durgunsun,
Görünmez bıçakla içten vurgunsun,
Seni öz yurdunda bir sürgün gördüm.

Geçti bir cenaze peşinde ömrün;
Bilemem vardığın neresi, bugün?
Her gün yürüdüğün kadar yürüdün,
Arkasından kendi ölünün, gördüm...

MERCEK

Kesildimi yoksa ardı, arkası,
Nur diyarından kol kol gelenlerin?
Yetmez mi ampulün nura cakası,
Başları dönmez mi gökdelenlerin?

Hiç kalmadı soran; Ne var insanda?
Ben duvarda ezik bir böcek miyim?
Yoksa, pırıl pırıl, tek damla kanda,
Kâinatı süzen bir mercek miyim?

SAAT

Bakma saatine ikide birde!

Halin neyse saat onun saati.

Saat tutamaz ki, ölü kabirde;

Zamana eşyada gör itaati!

Bir kıvrım, bir helezon,

Her noktası baş ve son...

Dün hâtıra, yarın hayal, bugün ne?

İki renk arası bir çizgicik pay.

Ne devlet zamanı bütünleyene!

Ebed bestecisi bir çark ve bir yay.

Hesap soran yaratık;

O dimdik her şey yatık.

Zaman bir işvebaz, kaçak hayalet;

Eskiyenin kemet atar boynuna.

Ne pişmanlık tanır, ne af, ne mühlet;

Ancak fatihinin girer koynuna.

Niyeti gizli fettan

Kle biçimli sultan...

ZARF

Şafakta, namaz vakti bana uzatılan zarf;

Kelime bu zarftadır, gerisi sadece harf...

KALMADI

Bu kasvet dñnyasında kalmadı özlediğim,
Namaz vaktinden başka, ânını gözlediğim...

GÜNAH

Sanırım, insanların her suçunda ben varım;
Günah uzun bir kervan, tâ ucunda ben varım!

HÂL

Pencereme vurmayın, ödüm patlayabilir;
Dokunmayın, vücudum boşluğa kayabilir...

YİNE HÂL

Kazanda su kaynasa sanki ben pişiyorum;

Bir kuş bir kuş öldürse ben can çekişiyorum...

NEFS MUHASEBESİ

Bıçaklarım su oldu, boyuna bilenmekten;
Bitti benlik madenim her ân törpülenmekten.

DELİ

Mayın tarlasına düşmüş bir deliyim, hudutta;
Gözüm, sekizinci renk be dördüncü buutta....

ZOR

Onu beyni kanayan soylu kafalara sor;

Ölüm zırların zoru, yaşamak ondan zor...

BAŞIM

Zonklayan başım benim, an pıhtısı, cerahat;
Ona yastıkla değil, secde yerinde rahat...

MESAFE

Bu ne hazin mesafe iki ten arasında;

Bir hali dinleyenle dinleten arsında...

ZITLAR

Zıtlar arası ahenk, af ve günah yarışta;

Bütün zıtlar kavgada bütün zıtlar barışta....

VEHİM

Her Şey kesik ve kopuk, zaman tutamaz lehim;
Mazi albümde hayal, istikbal kalbde vehim.....

KALMADI

Yıkılan sarayımdan tek bir nakış kalmadı;

Dışa mihlandı gözler, içe bakış kalmadı.

MUKAYESE

Çıbanımız çok derin, işletemez yakılar;

Nerde bizim şarkımız, nerde öbür şarkılar?